პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

№ 146 (5247) | ქვირა, 26 ივნისი 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

დღეს რუსეთის სფსრ, უკრაინის სსრ და ბელორუსიის სსრ უმაღლესი საბჭოების არჩევნების დღეა

გაუმარჯოს სსრ კავშირის ხალხთა დიად სტალინურ ძმობას და შრომის მეგობრობას

რუს, უკრაინელ და ბელორუს ხალხთა საყოველთაო-სახალხო დღესასწაული

დაუვიწყარი, საისტორიო ამბებით მთავრდება 1938 წლის პირველი ნახევარი! 12 ივნისს სომხეთისა და საქართველოს ხალხებმა არაჩვეულებრივი ერთსულოვნებით აირჩიეს თავიანთი რესპუბლიკების ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოები—სომხეთის სსრ უმაღლესი საბჭო და საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭო. გუშინწინ, 24 ივნისს, თავიანთი რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოები აირჩიეს აზერბაიჯანისა და თურქმენეთის, უზბეკეთისა და ტაჯიკეთის, კაზახეთისა და ყირგიზეთის ბედნიერმა ხალხებმა. დღეს, 26 ივნისს, თავიანთი რესპუბლიკების უმაღლეს საბჭოებს აირჩევენ რუსეთის, უკრაინისა და ბელორუსიის მძლავრი, თავისუფალი, მრავალმილიონიანი ხალხები.

არჩევნები ჩვენში ტარდება როგორც მუშების, გლეხების, ინტელიგენციის საყოველთაო-სახალხო დღესასწაული. ეს დაამტკიცა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნებმა 1937 წლის 12 დეკემბერს. ეს დაამტკიცა საქართველოსა და სომხეთის რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოების არჩევნებმა 1938 წლის 12 ივნისს. ეს დაამტკიცა არჩევნებმა აზერბაიჯანსა, თურქმენეთსა, უზბეკეთსა, ტაჯიკეთსა, კაზახეთსა და ყირგიზეთის რესპუბლიკებში. ამასვე ახალი ძალით დაამტკიცებს რუსეთის, უკრაინის და ბელორუსიის რესპუბლიკათა უმაღლესი საბჭოების დღევანდელი არჩევნები.

დღეს, იძის მსგავსად, როგორც 12 და 24 ივნისს, საბჭოთა კავშირის 8 მოკავშირე რესპუბლიკის მრავალი ხალხები. რუსეთისა, უკრაინისა და ბელორუსიის მშრომელები გვიჩვენებენ თავიანთ არაჩვეულებრივ მორალურ და პოლიტიკურ ერთიანობას, თავიანთ შემჭიდროებას ლენინ-სტალინის გმირული პარტიის ირგვლივ, თავიანთ ერთგულებასა და სიყვარულს ჩვენი მამისა და მასწავლებლის, გენიალური **სტალინისადმი.**

თანასწორთა შორის პირველი, რუსეთის საბჭოთა ფედერატიული სოციალისტური რესპუბლიკა წინათ, მეფისა და კაპიტალისტების ბატონობის დროს, აგრარული, ჩამორჩენილი ქვეყნიდან, ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით გადაიქცა მძლავრ ინდუსტრიულ-აგრარულ, მოწინავე კულტურისა და მეცნიერების ქვეყნად. ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით რუსეთის მრავალმილიონიანმა მუშათა კლასმა, გლეხობასთან მჭიდრო კავშირში, მთელი საბჭოთა კავშირის ხალხებთან ერთად გაანადგურა სოციალიზმის მტრები, მოსპო ჩაგვრა და უუფლებობა და დაამკვიდრა მშრომელთა ბედნიერი და საამური სოციალისტური ცხოვრება. ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით რუსეთის ხალხმა მოიპოვა უდიდესი პატივისცემა, ავტორიტეტი და სიყვარული არა მარტო საბჭოთა კავშირის ხალხებში, არამედ მთელი მსოფლიოს მშრომელთა გულში. ეი რატომ მისცემს დღეს ხმას დიდი რუსი ხალხი ლენინ-სტალინის პარტიას, ლენინ-სტალინის პარტიის პოლიტიკას, კომუნისტებისა და უპარტიოთა სტალინური ბლოკის კანდიდატებს, მთელი საბჭოთა ხალხის პირველ კანდიდატს — დიდ **სტალინს.**

საუკუნოებით ორმაგ ჩაგვრას განიცდიდნენ მოძმე უკრაინის მშრომელები. უცხოელი და უკრაინელი კაპიტალისტები და მემამულეები, მეფის მოხელეები და ყველა ჯურის პარაზიტები შეუბრალებლად სწოვდნენ სისხლს უკრაინელ ხალხს. უკრაინა იყო ჩამორჩენილ, სამარცხვინო მდგომარეობაში. მიჰბაძეს რა დიდი რუსი ხალხის მაგალითს, დაარაზმნენ რა ლენინ-სტალინის უძლეველი დროშის ქვეშ, უკრაინის მშრომელებმა თავიდან მოიცილეს ჩაგვრისა და ექსპლოატაციისა და სიღარიბის მწვავე უღელი და მთელ საბჭოთა ხალხთან ერთად ააშენეს მჩქეფარე სოციალისტური ცხოვრება, დაარაზმნენ რა ლენინ-სტალინის **დროშის** ქვეშ, უკრაინის მშრომელებმა თავისი ქვეყანა გადააქციეს მძლავრი ინდუსტრიის ქვეყნად, ბარაქიანი სოფლის მეურნეობის ქვეყნად, კულტურისა და მეცნიერების ქვეყნად, ხალხთა ბედნიერებისა და სიხარულის ქვეყნად. ეი რატომ მისცემს დღეს ხმას უკრაინელი ხალხი ლენინ-სტალინის პარტიას, ლენინ-სტალინის პარტიის პოლიტიკას, კომუნისტებისა და უპარტიოების სტალინური ბლოკის კანდიდატებს, მთელი საბჭოთა ხალხის პირველ კანდიდატს — დიდ **სტალინს.**

ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციამდე ბელორუსიის გლეხობის ნახევარზე მეტი მოჯამაგირეობდა. შიმშილი და სიღარიბე მშრომელთა აუცილებელი ხვედრი იყო. ეროვნულ ჩაგვრასა და დამცირებას საზღვარი არა ჰქონდა. მიჰბაძეს რა დიდი რუსი ხალხის მაგალითს, დაარაზმნენ რა ლენინ-სტალინის დიადი დროშის ქვეშ, ბელორუსიის მშრომელებმა ისტორიას ჩააბარეს შავბნელი წარსული. მოსპეს ჩაგვრა და სიღარიბე, ექსპლოატაცია და უკულტურობა და მთელი საბჭოთა კავშირის ხალხებთან ერთად ააშენეს სოციალიზმი. ბელორუსიის მრეწველობა ახლა 23,5-ჯერ მეტ პროდუქციას იძლევა, ვიდრე 1913 წელს. მთელი ეს სიმდიდრე ხმარდება თვით მშრომელებს. ბელორუსიის გლეხთა 96 პროცენტი გაერთიანებულია კოლმეურნეობებში და უზრუნველყოფილად ცხოვრობს. გატარებულია საყოველთაო-სავალდებულო დაწყებითი სწავლება, ვითარდება ფორმით ნაციონალური და შინაარსით სოციალისტური კულტურა. ეი რას მიაღწიეს ბელორუსიის მშრომელებმა ლენინ-სტალინის **პარტიის** ხელმძღვანელობით. ეი რატომ მისცემს დღეს ხმას ბელორუსიის ხალხი კომუნისტებისა და უპარტიოების სტალინური ბლოკის კანდიდატებს.

დღეს რუსეთის, უკრაინისა და ბელორუსიის მშრომელთა საყოველთაო-სახალხო დღესასწაულია. ამ რესპუბლიკების ხალხებთან ერთად სიხარულსა და აღტაცებას განიცდის მთელი საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხები. ჩვენი დიდი კავშირის ხალხი განუყოფელია ზეიმშიც და პრაქტიკულ საქმიანობაშიც.

განსაკუთრებით ახლობელი და ძვირფასია საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხებისათვის დიდი რუსი ხალხი. რუსმა ხალხმა მთელ მსოფლიოს მისცა უდიდესი ადამიანი, ჩაგრულთა და გაჟანჟალებულთა გენიალური ბელადი დიდი **ლენინი;** რუსმა ხალხმა **ლენინისა** და **სტალინის** ხელმძღვანელობით შექმნა ბოლშევიკების ფოლადისებური პარტია, რომლის ინტერესები მშრომელთა ინტერესებისაგან განუყოფელია; რუსმა ხალხმა პირველმა დაამტკიცა პრაქტიკის ბატონობა და დაამყარა პროლეტარიატის დიქტატურა, რითაც განთავისუფლების გზა უჩვენა მთელ მსოფლიოს; რუსი ხალხის დახმარებით გარდაიქმნენ, დაწინაურდნენ, აყვავდნენ წინათ უუფლებო, უაღრესად ჩამორჩენილი ხალხები. ამიტომ გასაგებია, რომ დიდი რუსი ხალხის სიხარული მთელი საბჭოთა კავშირის ხალხების და მათ შორის ქართველი ხალხის სიხარულია.

ტყუილად ცდილობდნენ ტროცკისტ-ბუხარინელ და ბურჟუაზიულ-ნაციონალისტ ყაჩაღთა ბანდები ხიბლობლობა და შური დაეთესათ საბჭოთა კავშირის ხალხთა შორის. ტყუილად ცდილობდნენ ფაშიზმის ეს საზიზღარი აგენტები დიდი საბჭოთა ოჯახიდან უკრაინელი, ქართველი, სომეხი და სხვა ხალხების გაძოცალკევებას და მათს გადაქცევას კაპიტალისტური ქვეყნების კოლონიებად. **საბელოვაზმა** შინსახკომელებმა საბჭოთა ხალხის დახმარებით გაანადგურეს მტრის ძირითადი ბუდეები და ახლა აწარმოებენ მათი ნარჩენების აღმოფხვრას.

მტკიცეა ისე, როგორც არასოდეს, ხალხთა სტალინური მეგობრობა. რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოების წინასაარჩევნო კამპანიამ კიდევ მეტად დააახლოვა ერთმანეთთან საბჭოთა კავშირის ხალხები. საქართველოს, სომხეთის, უკრაინისა და ბელორუსიის კოლმეურნეთა მიწერ-მოწერა ამ მეგობრობის **შესანიშნავი** დადასტურებაა. კოლმეურნეები ერთმანეთს სწერდნენ თავიანთი ბედნიერი ცხოვრების შესახებ, უზიარებდნენ ერთმანეთს თავიანთ საწარმოო გამოცდილებას, აცნობდნენ ერთმანეთს არჩევნებისათვის მზადების მიმდინარეობას, ეპატიჟებოდნენ ერთმანეთს თავიანთ კოლმეურნეობებში და სხვ. და სხვ. კოლმეურნეები თავიანთ მიწერ-მოწერაში მთელი საბჭოთა ხალხის აზრს გამოხატავდნენ, როცა ისინი უდიდესი სიყვარულის გრძნობით ლაპარაკობდნენ ლენინ-სტალინის პარტიის შესახებ, ხალხთა ბელადის —დიდი **სტალინის** შესახებ. უსაზღვროა ხალხის ერთგულება და სიყვარული ბოლშევიკების გმირული პარტიისადმი, დიდი **სტალინისადმი.** ამ სიყვარულის გრძნობით მიდიოდა ხალხი 12 და 24 ივნისს თავიანთი უმაღლესი საბჭოების არჩევნებზე. ამავე გრძნობით მივლენ დღეს რუსეთის, უკრაინისა და ბელორუსიის მშრომელნი საარჩევნო ყუთებთან და ხმას მისცემენ კომუნისტებისა და უპარტიოების სტალინური ბლოკის კანდიდატებს.

ეხურვალე სალამი დიდ რუს ხალხს რსფსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ისტორიულ დღეს!

მხურვალე სალამი მოძმე საბჭოთა უკრაინის მშრომელთ!

მხურვალე სალამი თავისუფალი საბჭოთა ბელორუსიის ხალხს!

თბილისის სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონსარემონტო ქარხნის მუშათა წერილი

მოსკოვის სტალინის სახელობის საავტომობილო ქარხნის მუშებისადმი

ძვირფასო ამხანაგებო!

თქვენ დიდი საყოველთაო-სახალხო დღესასწაული გაქვთ. თქვენ ირჩევთ თქვენს ხელისუფლების უმაღლეს ორგანოს—რუსეთის საბჭოთა ფედერატიული სოციალისტური რესპუბლიკის უმაღლეს საბჭოს.

ჩვენი ქარხნის ხუთიათასიანი კოლექტივის სახელით ამ სასიხარულო დღეს ჩვენს ძმურ სალამს გიძღვნით.

მოგესალმებით რა თქვენ, ჩვენ თვალს ვაპყრობთ იმას, ვის სახელსაც ატარებს ჩვენი ქარხანა, ვინც აქ, ჩვენს ქარხანაში დაიწყო თავისი რევოლუციური მოღვაწეობა, ვინც გენიალურ ლენინთან ერთად ხელმძღვანელობდა შეურიგებელ ბრძოლას მეფის თვითმპყრობელობასთან, ვინც აღგვაზრდა ჩვენ სოციალიზმისათვის ბრძოლაში.

ჩვენს თვალს უსაზღვრო სიამაყითა და სიყვარულით მივაპყრობთ დიდ სტალინს.

ჩვენ გვიყვარს დიდი რუსი ხალხი, რომელმაც კაცობრიობას მისცა სოციალისტური რევოლუციის გენიოსი—ლენინი, უდიდესი მეცნიერი და მწერალი, ხალხი, რომელმაც პირველმა აღმართა მშრომელთა განთავისუფლებისათვის ბრძოლის დროშა, ხალხი, რომელიც ჩვენ დაგვეხმარა დაგვემხო საქართველოს მშრომელთა უბოროტესი მტრების—მენშევიკების უღელი და თვითმპყრობა.

ჩვენ გვიყვარს დიდი რუსი ხალხი, რომელმაც ბრძოლაში ბოლშევიკების ფოლადისებური პარტია აღზარდა და ჩვენ ის ძალა მოგვცა, რომელიც ჩვენ ვიგრძენით ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის დროს, ოქტომბრის ძალა, რომელიც ჩვენ ვიგრძენით ჩვენი ქარხნის მუშების ბრძოლაში ბურჟუაზიის წინააღმდეგ, ოქტომბრის ძალა, რომელიც ჩვენ ვიგრძენით ჩვენი ქარხნის მუშების ბრძოლაში ფაშისტური ინტერვენტების წინააღმდეგ, ოქტომბრის ძალა, რომელიც ჩვენ ვიგრძენით ჩვენი ქარხნის მუშების ბრძოლაში ტროცკისტ-ბუხარინელი ბანდიტების წინააღმდეგ, ბურჟუაზიული ნაციონალისტების, ხალხის ყველა მტერის.

სიტყვას გაძლევთ შემდეგშიაც განვამტკიცოთ ჩვენი ძლიერი მრავალმილიონიანი სოციალისტური სამშობლოს ხალხთა სტალინური მეგობრობა. განვამტკიცოთ მისი ძლიერება, შევამზადოთ ულმობლად შემუსრვა ყველა იმათი, ვინც შეეცდება თავს დაგვესხას ჩვენ.

ვცხოვრობთ რა სტალინური კონსტიტუციის ეპოქაში, ჩვენ ბედნიერება გვაქვს ვეყოთ მოწმენი უმაგალითო გამარჯვებებისა და მიღწევებისა სოციალისტური მშენებლობის ყველა ფრონტზე. სულ უფროდაუფრო ბრწყინვალე, სრული და სასიხარულოა ჩვენი ცხოვრება, სულ უფროდაუფრო მკვეთრად და მხნედ გაისმის ჩვენი ახალგაზრდობის სიმღერა, სულ უფროდაუფრო დამშვიდებული და უზრუნველყოფილია ჩვენი მოხუცებულობა, დღითიდღე სულ უფროდაუფრო მტკიცდება ჩვენი მძლავრი წითელი არმიის ძლიერება. და ყოველივე ამას ჩვენ უნდა ვუმადლოდეთ კომუნისტური პარტიის, ლენინ-სტალინის პარტიის ბრძნულ ხელმძღვანელობას, ჩვენს დიდ ბელადს, მასწავლებელს, მამას, მეგობარს—მშობლიურ სტალინს.

ამ გრძნობით ჩვენ, თბილისის ყველა მშრომელმა, მთელმა ქართველმა ხალხმა 12 ივნისს საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს არჩევნებში ერთსულოვნად მივეცით ჩვენი ხმა კომუნისტთა და უპარტიოთა სტალინური ბლოკის კანდიდატებს, ერთსულოვნად ავირჩიეთ მთელი ქართველი ხალხის პირველ დეპუტატად დიდი **სტალინი.**

ჩვენ ეჭვი არ შეგვწვდის, რომ რუსეთის სფს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს არჩევნებში 26 ივნისს კომუნისტთა და უპარტიოთა ურყევი სტალინური ბლოკი ახალ, ბრწყინვალე გამარჯვებას მოიპოვებს.

რუსეთის სფს რესპუბლიკის ხალხები თავიანთ უმაღლეს საბჭოში და ავტონომიური რესპუბლიკების უმაღლეს საბჭოებში გაჰგზავნიან თავიანთ საუკეთესო შვილებს, ლენინ-სტალინის პარტიის საქმისადმი ერთგულ ადამიანებს.

გისურვებთ თქვენ, ამხანაგებო, კიდევ უფრო მეტ წარმატებებს და ახალ გამარჯვებებს!

გაუმარჯოს დიდ რუს ხალხს!

გაუმარჯოს ჩვენს მშობლიურს, ბრძენსა და დიდ **სტალინს!**

სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონსარემონტო ქარხნის მუშათა, მუშა ქალთა, ინჟინერ-ტექნიკური მუშაკთა და მოსამსახურეთა ხუთიათასიანი კოლექტივის სახელით ხელს აწერენ: დ. ა. ჯიჯინაძე—სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, ორდენოსანი, ქარხნის დირექტორი, **ე. მ. წამალაიძე**—პარტიული კომიტეტის მდივანი, **გ. ს. კაზაზიშვილი**—საქარხნო კომიტეტის თავმჯდომარე, სტახანოველები: **ი. ა. დევსურაშვილი**—საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, **მ. შ. გეწაძე**—ორდენოსანი, **ო. ს. როდიონოვა**—ორდენოსანი. **ვ. ა. ტურაშვილი, ა. ი. მკერვალიშვილი, ნ. ი. გეჯაძე, ა. ი. ოქრლოვი, გ. ი. ზანგურაშვილი, ა. ი. ლისენკო, გ. მ. ხიდაშელი, კ. გ. ცაგურაშვილი, ა. ა. სოლოვინი, მ. შ. მაკურინი, ი. გ. მაშუჩაშვილი, ე. ნ. ურიგაშვილი, ა. ვ. ცხენოსანიძე, ვ. ი. კოჭუაშვილი, ა. ი. მჟავია, ი. ა. დგებუაძე, ვ. გ. გერიაშვილი, ნ. მ. კოჩეტკოვი, ი. მამულაშვილი, ე. ი. კოჭლავაშვილი, ზ. ს. ნადირაძე, ი. ს. ქებაძე, ა. გ. გოქსაძე, გ. ა. დვალი, ნ. ზ. ნატრაძე, ი. კ. სელიხოვი, ა. მ. არეშიძე, ვ. ვ. გოცირიძე, ვ. გ. გეჟუაშვილი, კ. ი. გეგეშიძე, ა. ს. კაკაშვილი, ა. მ. შახნაზაროვი, კ. ი. პაშკევიჩი, ი. პ. ტიურინი, ტ. კ. ვართანოვი, ს. მ. მდივანიანი, ვ. კაკიანიძე, გ. შახსუვარიანი** (საქდესი).

აზერბაიჯანის სსრ ხალხთა ნამდვილი ზეიმის დღე

ბაქო, 25 ივნისი (საკდესი). არჩევნების დღე აზერბაიჯანის სს რესპუბლიკის ხალხთა ნამდვილი ზეიმი იყო. ყველგან — ქალაქებსა და სოფლებში, წითელი არმიის ნაწილებში, ხალხი ყუთებისაკენ მიეშურებოდა, რათა ხმა მიეცა კომუნისტთა და უპარტიოთა ბლოკის კანდიდატებისათვის, ლენინ-სტალინის პარტიისათვის, თავისი სამშობლოს ბედნიერებისათვის.

როგორც კი გათენდა ნავთის ბაქოს ქუჩები თანდათან გაივსო ლამაზად, სადღესასწაულოდ გამოწყობილი ამომრჩევლებით. ბაილოვის ქუჩა, ილიჩის ბუხტის ნავთის კომპანიები, სოფელ შიხოვის სახლები სტალინის მთელი ნავთიანი რაიონი მორთულია ალისფერი დროშებით, ლოზუნგებითა და პლაკატებით. ყველგან უკრავს მუსიკა, გაისმის წკრიალა სიმღერა.

დიდებულად გამოიყურება სადღესასწაულოდ მორთული, მწვანე მცენარეულობაში გახვეული კულტურის სასახლე, ფასადზე გამოფენილია პორტრეტი აზერბაიჯანის სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატის, ძლიერი საბჭოთა მთავრობის მეთაურის ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვისა, რომელიც კენჭს იყრის სტალინის № 2 საარჩევნო ოლქში.

თავის ბიულეტენს პირველი უშვებს საარჩევნო ყუთში ტრესტ „სტალინნეფტის“ ჭაბურღილის უფროსი, ორდენოსანი, აზერბაიჯანის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატი, ნავთის მრეწველობის წარჩინებული მუშაკი არსენ ვანეოვი.

კრასინის სახელობის ელექტრომატარებლების მემანქანის თანაშემწე ოლღა პეტრეს-ასული გავრილოვა მღელვარებით ამბობს:

—მოუთმენლად ველოდი აშ საოცნებო წუთს — უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დღეს. ეს წუთი დადგა. მე ჩავუშვი ყუთში ჩემი საარჩევნო ბიულეტენი, რომელზედაც ეწერა საყვარელი ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვის სახელი.

მე 40 წლისა ვარ, მაგრამ ჩემს სიცოცხლეში ჯერ არასოდეს არ ვყოფილვარ ასეთი ბედნიერი.

წითელი ფლოტის საარჩევნო უბანში აზერბაიჯანის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭი იყარა მე-3 რანგის სამხედრო ინჟინერმა, № გემის მექანიკოსმა ივანე ივანეს-ძე კაზმიროვმა.

ღამის 12 საათზე საუბნო საარჩევნო კომისიებმა დაამთავრეს ბიულეტენების მიღება და შეუდგნენ ხმების დათვლას.

ორდენოსანი აზერბაიჯანის ყოველი კუთხიდან ცენტრალურ საარჩევნო კომისიას მოსდის ცნობები, რომლებიც მოწმობენ მშრომელთა უმაგალითო პოლიტიკურ აღმავლობას.

უზბეკეთის ხალხის დიდი დღესასწაული

ტაშკენტი, 24 ივნისი (საკდესი). დღისით ტაშკენტის რადიოსადგურმა ეთერში გადასცა ძმური მისალმება არჩევნების დღესთან დაკავშირებით, რომელიც მიღებულია დღეს თბილისიდან და ალმა-ატიდან. საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ. ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტი და სახკომსაბჭო, ყაზახეთის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტი და კ. პ. (ბ) ც. კ-ი თავის მისალმებელ დეპეშებში თავისუფალ უზბეკეთის ხალხს ულოცავენ დიდ დღესასწაულს.

სასიხარულო გაცხოველებული მოძრაობა ტაშკენტის ქუჩებში დღის 35-გრადუსიანი პაპანაქების საათებშიც კი არ შემცირებულა.

ტაშკენტის ლენინის ოლქი, სადაც კენჭს იყრის დიდი ბელადი ამხანაგი ი. ბ. სტალინი, არჩევნები განსაკუთრებული აღფრთოვანების ვითარებაში მიმდინარეობს. ერთსულოვნად მოდიან მშრომელები უბნებში, რათა თავისი ხმები მისცენ კანდიდატებს.

კაზახეთის თავისუფალი ხალხი ირჩევს თავისი რესპუბლიკის უმაღლეს საბჭოს

ალმა-ატა, 24 ივნისი (საკდესი.) ტიენშანის მთების კალთებზე, ნოყიერ საზაფხულო საძოვრებზე, ყარაგანდის მაღაროებში, ოქროს საბადოებში, ფერადი მეტალურგიის ქარხნებში, ბედნიერი ყაზახეთის ყველა კუთხეში დღეს დიდი დღესასწაულია. თავისუფალი ყაზახეთის ხალხი ირჩევს თავისი რესპუბლიკის უმაღლეს საბჭოს.

რესპუბლიკის ყოველი კუთხიდან მოდის მრავალრიცხოვანი ცნობები, რომლებიც ადასტურებენ ხალხის მასების კოლოსალურ აღფრთოვანებას. ყველგან უკვე დილის 6 საათისათვის საარჩევნო უბნებთან მრავალ ხალხს მოეყარა თავი და დიდი მოძრაობა იყო.

უდიდესი აღფრთოვანებით მიმდინარეობს არჩევნები საკოლმეურნეო სოფლებში. ყველგან ისმის მუსიკა, სიმღერები, გამართულია ცეკვა-თამაში, გამოდიან მხატვრული წრეები, ისმის აკინების სიმღერები. იმ საარჩევნო ოლქში, სადაც კენჭს იყრის სახელგანთქმული სახალხო პოეტი ჯამბული, კოლმეურნეები მღერიან მის აღფრთოვანებულ სიმღერას მიმართულს ყაზახეთის რესპუბლიკის ამომრჩევლებისადმი.

მრავალრიცხოვანი წინასაარჩევნო მიტინგები კიევში

კიევი, 24 ივნისი (საკდესი). უკრაინის დედაქალაქის ასობით ათასმა ამომრჩეველმა აავსეს დღეს კიევის მოედნები და სტადიონები. ისინი შეიკრიბნენ უკრაინის სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნებისადმი მიძღვნილ მიტინგებზე.

პერეკოპის გმირთა სახელობის ვეებერთელა მოედანზე შეიკრიბა სტალინის საარჩევნო ოლქის 60 ათასი ამომრჩეველი. ისინი ამაყობენ იმით, რომ ხმას მისცემენ დიდ სტალინს.

მჭუხარე ოვაციით შეხვდნენ უკრაინის კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის ამხ. ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლას. ვრცელ, შინაარსიან სიტყვას ამხ. ხრუშჩოვს ხშირად აწყვეტინებდნენ ტაშის გრიალით.

მრავალრიცხოვანი მიტინგები შედგა აგრეთვე ლენინის საარჩევნო ოლქში, სადაც კენჭს იყრის ამხ. ვ. მ. მოლოტოვი, მოლოტოვის საარჩევნო ოლქში, სადაც კენჭს იყრის ამხ. ნ. ი. ეჟოვი და კიევის სხვა საარჩევნო ოლქებში.

იაპონელთა ახალი პროვოკაცია

ბლაგოვეშჩენსკი, 24 ივნისი (საკდესი). საკდესის კორესპონდენტს აქ აცნობეს, რომ ა. წლის 8 ვა ჯაო ჩუნ-სი და ცაი-ჩი, რომელიც 4 საათსა და 30 წუთზე მდინარე ამურის ნაპირთან სოფელ სერგეევკის ზემოთ 3 კილომეტრის მანძილზე, ჩვენმა მესაზღვრეებმა დააკავეს მანჯურელი შალანდა, რომელზედაც იმყოფებოდა 29 კაცი— კორეელები და ჩინელები. დაკავების მომენტში 8 კაცი უკვე გადმოსული იყო ჩვენს ნაპირზე. დაკავებულებს ჩამოართვეს იაპონური იარაღი, ოფიცრის კომპასი, ფოტოგრაფიული აპარატი და რამდენიმე სხვა ნივთი. დაკავებულებმა აღიარეს, რომ ისინი გადმოისროლეს საბჭოთა ტერიტორიაზე დივერსიული აქტების მოხდენის მიზნით. ამ ცნობამ შორეულ აღმოსავლეთის საზოგადოებრივი აზრის აღშფოთება გამოიწვია. აქ ჰფიქრობენ, რომ ეს პროვოკაცია ისე, როგორც ყველა წინანდელი პროვოკაცია საბჭოთა-მანჯურიის საზღვარზე, მოწყობილია მანჯურიაში მყოფ კარგად ცნობილ იაპონელთა სამხედრო ექსტრემისტული წრეების მიერ იმ მიზნით, რათა საბჭოთა-მანჯურეთის საზღვარზე დაძაბული მდგომარეობა შეიქმნას.

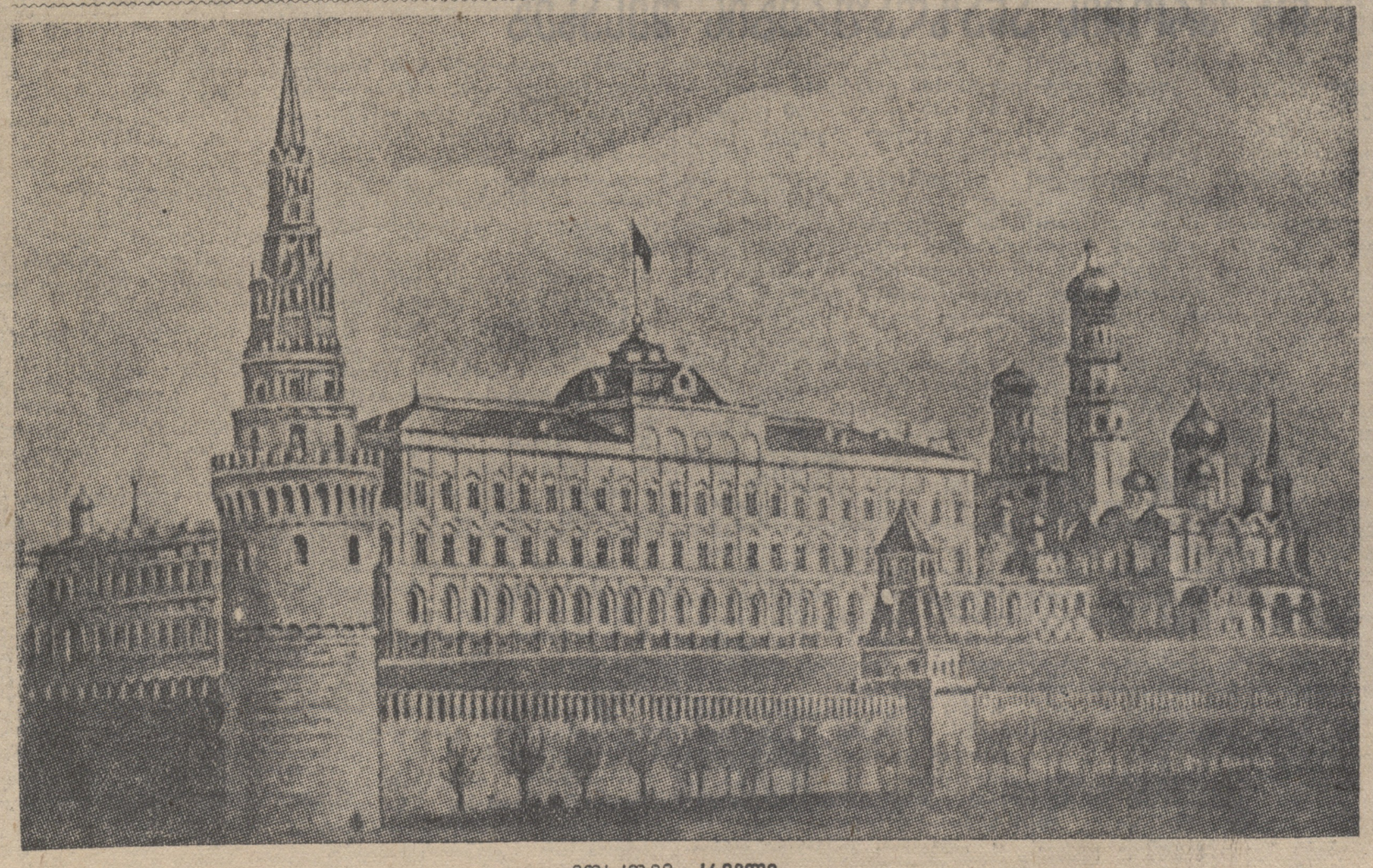

მოსკოვი. კრემლი

ბედნიერი უკრაინელი ხალხის ზეიმის დღე

საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

კიევი. უკრაინის მთავრობის სასახლე

ფოტო ა. აკოფოვის

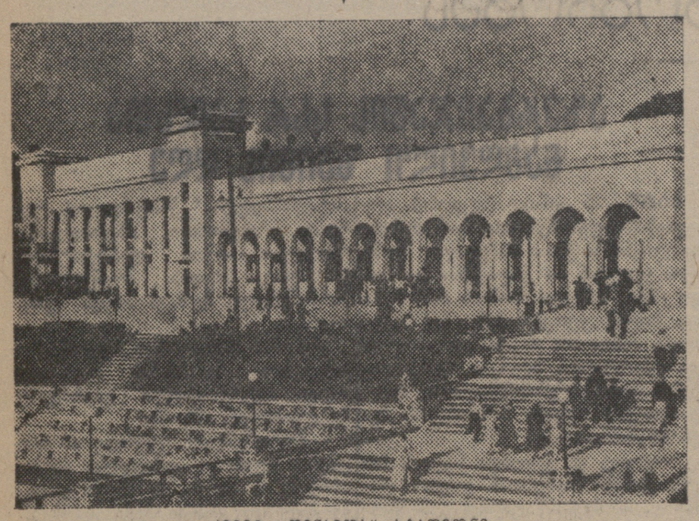

კიევი „დინამოს“ სტადიონი

(„სოიუზფოტო“)

უკრაინის მშრომელი ხალხის გმირობის თარიღები

საბჭოთა კავშირის ხალხთა ერთიან ძმურ ოჯახში იშვიათად თუ მოიძებნება ერი, რომელსაც იმდენ მსხვერპლად დაჯდომოდეს საბჭოთა ხელისუფლებამდე მისვლა, როგორც უკრაინის მშრომელ ხალხს.

უკრაინაში ბურჟუაზიულ-გაშათავისუფლებელ მოძრაობას მეთაურობდა ცენტრალური რადა, რომელიც კიევში შეიქმნა რევოლუციის პირველ თვეებში.

თავის დეკლარაციაში, რომელიც 1917 წლის ივნისს გამოქვეყნდა, რადამ მხოლოდ პრინციპიალურად გამოაცხადა, რომ უკრაინის ხალხი თვითონ უნდა ჰქმნიდეს თავის ბედსო. მაგრამ ეს იყო ლიტონი განცხადება.

მიუხედავად ამისა დროებითი მთავრობის ბანაკში, რომელსაც კადეტები მეთაურობდნენ და რომელთა ეროვნულ პოლიტიკას ესერები და მენშევიკები იზიარებდნენ, ამ განცხადებამაც დიდი აღშფოთება გამოიწვია. რუსეთის ბურჟუაზია, „ერთიანი და განუყოფელი რუსეთის“ პრინციპის მქადაგებელი, როგორ შეურიგდებოდა რომელიმე ერის დამოუკიდებელ ხმას.

უკრაინის საკითხი დროებითი მთავრობის ერთი ძირითადი თავსატეხი გახდა.

ივლისის დამდეგს კიევში მიემგზავრება მთავრობის სამეული კერენსკის, წერეთლის და ტერეშჩენკოს მეთაურობით და დიპლომატიურ „დროებით ზავს“ სდებს რადასთან.

მაგრამ არც დროებითი მთავრობა და არც ბურჟუაზიული ნაციონალისტური რადა არ სწყვეტდა უკრაინის ხალხის ბედს. უკრაინის ხალხის ბედს სჭედდნენ იატაკქვეშეთში მყოფი ბოლშევიკები.

დაიწყო სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლები პროლეტარული რევოლუციისა და ბურჟუაზიულ-მემამულური კონტრრევოლუციის ძალებს შორის.

ბოლშევიკებმა ააფრიალეს აჯანყების დროშა ცენტრალური რადის წინააღმდეგ. 1917 წლის დეკემბერში კიევში იკრიბება საბჭოების პირველი ყრილობა, რომელიც ჩაშალა რადამ. ყრილობა გადატანილ იქნა ხარკოვში. ამ ყრილობამ უკრაინა პირველად გამოაცხადა საბჭოთა რესპუბლიკად. ყრილობამ აირჩია უკრაინის პირველი ცკაკი, უკანასკნელმა კი უკრაინის პირველი მთავრობა — სახალხო სამდივნო, რომელიც ხელმძღვანელობდა შეიარაღებულ ბრძოლას ცენტრალური რადისა და კალედინის წინააღმდეგ. უკრაინაში ჩამოყალიბდა წითელი არმია.

დონბასის მუშებმა რუსეთის წითელგვარდიელთა რაზმების დახმარებით 1918 წლის იანვარში გაანადგურეს კალედინი და იერიში მიიტანეს კიევზე, რომელიც ბოლშევიკური აჯანყების ცეცხლში იყო გახვეული.

1918 წლის 27 იანვარს კიევი აღებულ იქნა და ცენტრალური რადა განადგურებული.

1918 წლის თებერვალ-მარტში უკრაინას თავდაცვა უხდება ავსტრია-გერმანიის ჯარებისა და მათთან ერთად იერიშზე გადმოსულ ცენტრალური რადის გაიდამაკების რაზმებისაგან. გერმანია და ავსტრია ბრესტის ხელშეკრულების საფუძველზე ახდენენ უკრაინის ოკუპაციას. საბჭოთა ხელისუფლება, რომელმაც ჯერ კიდევ ვერ მოასწრო განმტკიცება, 1918 წლის თებერვალში დამარცხებულ იქნა.

1918 წლის ბოლოს, როცა გერმანიაში რევოლუცია იმარჯვებს, უკრაინაში მთელი სიმძლავრით იფეთქა გლეხთა საყოველთაო ძლევამოსილმა აჯანყებამ.

ამ აჯანყების მეთაურობას დროებით ხელთ იგდებს კულაკური ნაციონალისტური წვრილ-ბურჟუაზიული „დირექტორია“ პეტლიურას მეთაურობით. უკანასკნელი ცდილობს დაუკავშირდეს ანტანტას, რომლის მიერ იმ ხანებში ოკუპირებული იყო უკრაინის სამხრეთი (ოდესა, ნიკოლაევი და სხვ.).

მაგრამ კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით მალე ბოლოს უღებენ დირექტორიასაც, რომელიც გერის მატარებლით და რომელზედაც ხალხში ვრცელდება საოხუნჯო თქმულება: „ვაგონში დირექტორია, ვაგონს ქვეშ ტერიტორია“. საბჭოთა ჯარები და აჯანყებულები სამხრეთ უკრაინიდან ერეკებიან ანტანტის ჯარებსაც.

1919 წლის იანვარ-თებერვალში უკრაინაში ისევ აღსდგა საბჭოთა ხელისუფლება. საბჭოების მე-III ყრილობა უკრაინას ისევ აცხადებს სოციალისტურ საბჭოთა რესპუბლიკად.

მაგრამ მტრები არ ისვენებენ. დენიკინისა და პეტლიურას ჯარები ატამანურ კულაკურ აჯანყებების გამოყენებით ახერხებენ საბჭოთა ხელისუფლების მეორეთ დამარცხებას. 1919 წლის შემოდგომაზე უკრაინას დენიკინის ჯარები იკავებენ.

მაგრამ კონტრრევოლუცია ვერ სტეხს უკრაინელი მშრომელი ხალხის გმირულ ნებისყოფას. ქვეყნის ყოველ კუთხეს ედება აჯანყებათა ტალღა, რომელსაც მამაცი ბოლშევიკები მეთაურობენ.

1920 წლის დასაწყისში უკრაინაში კვლავ საბჭოთა ხელისუფლების დროშა აფრიალდა, მაგრამ ახლა უკვე სამუდამოდ.

ამდენი სისხლი, ამდენი შსხვერპლი დაუჯდა უკრაინის ხალხს ის, რომ თავისი ბედის ბატონ-პატრონი გამხდარიყო.

ამ სისხლმა, ამ მსხვერპლმა ამაოდ არ ჩაიარა. მან თავისი ნაყოფი გამოიღო და დღეს აყვავებული უკრაინა სოციალისტური დოვლათით გალაღებული თვალმარგალიტად ბრწყინავს საბჭოთა კავშირის 11 მოკავშირე რესპუბლიკის თანავარსკვლავედში.

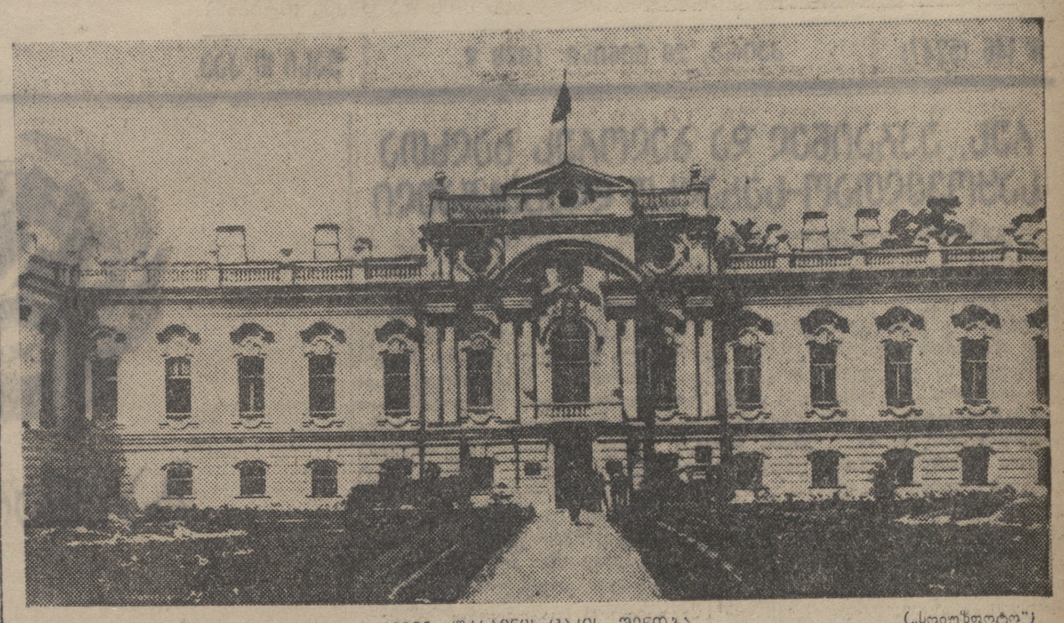

კიევი. უკრაინის ცაკის შენობა („სოიუზფოტო“)

საბჭოთა უკრაინა

დ. ს. კოროტჩენკო.

უკრაინის სსრ სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარე

მრავალეროვანი საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში შემავალ 11 საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკას შორის უკრაინის რესპუბლიკას თავისი სამეურნეო ძლიერებითა და მოსახლეობის რაოდენობით რსფსრ-ის შემდეგ მეორე ადგილი უჭირავს.

რევოლუციის წინადრონდელ უკრაინას სჩაგრავდნენ და ძარცვავდნენ თურქეთის სულთანები, თათართა ხანები, პოლონეთის შლიახტა, რუსეთის კაპიტალისტები, დასავლეთის იმპერიალისტები. „რევოლუციამდე უკრაინას ექსპლოატაციას უწევდნენ დასავლეთის იმპერიალისტები, ასე ვთქვათ, ჩუმ-ჩუმად, „საომარი ოპერაციების“ უწარმოებლად. მოაწყეს რა უკრაინაში უდიდესი საწარმოები (ქვანახშირის, ლითონის დარგში და სხვ.) და ხელთ იგდეს რა აქციების მეტი ნაწილი, საფრანგეთის, ბელგიისა და ინგლისის იმპერიალისტები სისხლს სწოვდნენ უკრაინელ ხალხს ლეგალური, „კანონიერი“ წესით, უხმაუროდ“ (სტალინი) *).

ოქტომბრის დიდმა სოციალისტურმა რევოლუციამ უკრაინის მიწა-წყალი გაასუფთავა რუსეთელ, უცხოელ და უკრაინელ ექსპლოატატორთაგან — ფაბრიკანტებისა და მემამულეებისაგან, ხუცებისა და კულაკებისაგან, მევახშეებისა და სპეკულანტებისაგან.

დიდი რუსი ხალხის უაღრესად აქტიური ძმური დახმარებით უკრაინის მშრომელმა ხალხმა, კომუნისტური პარტიისა და პროლეტარული რევოლუციის გენიოსების—ლენინისა და სტალინის ხელმძღვანელობით, თავისი მიწა-წყლიდან გააძევა გერმანელი, პოლონელი და სხვა იმპერიალისტი ოკუპანტები და დაამყარა ხელისუფლება. აიღო ძალა — უფლება ხელში და დაამყარა პროლეტარიატის დიქტატურა.

საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის წლებში უკრაინა გადაიქცა საბჭოთა კავშირის ერთერთ უმდიდრეს რესპუბლიკად. მძლავრ ინდუსტრიულ ქვეყნად მოწინავე სოციალისტური სოფლის მეურნეობით, ქვეყნად, რომელიც წარმოადგენს ურყევ ფორპოსტს, ფხიზლად რომ იცავს ჩვენი სამშობლოს საზღვრებს.

სტალინური ხუთწლედების წლებში გვიგანტურად გაიზარდა უკრაინის სოციალისტური მრეწველობა.

1937 წელს უკრაინის სსრ მსხვილი მრეწველობის საერთო პროდუქციამ 7-ჯერ და უფრო მეტად გადააჭარბა 1913 წლის ციფრს.

დონეცის ქვანახშირის ბასეინი (უკრაინის სსრ ფარგლებში), რომელმაც პირველი და მეორე ხუთწლედების წლებში ძირითადი სოციალისტური რეკონსტრუქცია გაიცადა, ჩვენს ქვეყანას 1937 წელს მისცა 67.103 ათასი ტონა ქვანახშირი (სამჯერ და კიდევ უფრო მეტი. ვიდრე იძლეოდა კაპიტალისტური დონბასი 1913 წელს), ამასთან მექანიზებული წესით ამოღებულ იქნა ქვანახშირის 90 პროც. ქვანახშირის ამოღების მხრივ უკრაინის რესპუბლიკამ გაუსწრო პოლონეთს, იაპონიას, საფრანგეთს და მსოფლიოში მეოთხე ადგილი უჭირავს.

უკრაინის მეტალურგიულმა ქარხნებმა უკვე 1936 წელს გამოადნეს 9 მილიონი ტონა თუჯი — ეს ორჯერ უფრო მეტია, ვიდრე მეფის მთელი რუსეთი იძლეოდა 1913 წელს, თითქმის ერთნახევარჯერ მეტია, ვიდრე ადნობენ ამჟამად საფრანგეთში, და ოთხჯერ უფრო მეტად, ვიდრე ადნობენ იაპონიაში. მარტო მაკეევკის კიროვის სახელობის მეტალურგიული ქარხანა აწარმოებს იმდენსავე თუჯს, რამდენსაც იძლევიან ერთად პოლონეთი და იტალია. საბჭოთა უკრაინაში ფოლადის გამოდნობა შვიდჯერ აღემატება პოლონეთისას.

კოლოსალურად გაიზარდა ელექტროენერგიის წარმოება — მან იმამადელ დონეს 17-ჯერ გადააჭარბა. მარტო დნეპრის ჰიდროელექტროსადგური იძლევა მეტ ელექტროენერგიას, ვიდრე იძლეოდა მეფის მთელი რუსეთი.

უკრაინაში აღმოცენდნენ და განვითარდნენ მრეწველობის ახალი დარგები. ათეულებულია ტრაქტორების, ალუმინის, მაგნიუმის, თუთიის, მაღალხარისხოვანი ფოლადების, ორთქლის მძლავრი ტურბოგენერატორების, ზემძლავრი ორთქლმავლების, კომბაინების და სხვ. წარმოება. სტალინური ხუთწლედების წლებში აგებულ იქნა დნეპროპეტროვსკი, ხარკოვის სატრაქტორო ქარხანა, დნეპროვოსკის ალუმინის კომბინატი, „ზაპოროჟსტალი“, „აზოვსტალი“, კრივოიროგის მეტალურგიული კომბინატი, ხარკოვის ტურბოგენერატორების ქარხანა, ვოროშილოვგრადის ორთქლმავალთსაშენი ქარხანა, ზაპოროჟიეს კომბაინის ქარხანა და მრავალი სხვა პირველხარისხოვანი ქარხნები, რომლებიც ცნობილია არა მარტო საბჭოთა კავშირში, არამედ საზღვარგარეთაც.

სწრაფი ტემპებით ვითარდება კვების და მსუბუქი მრეწველობა. კვების მრეწველობის პროდუქციის გამოშვება 1913 წელთან შედარებით ერთისამად და უფრო მეტად გაიზარდა.

მრეწველობის ზრდასთან ერთად გაიზარდა უკრაინის მუშათა კლასიც. მომზადებულია მუშათა და გლეხთა წრიდან გამოსულ ინჟინერ - ტექნიკოს მუშაკთა ახალი კადრები. მარტო უკანასკნელი ათი წლის განმავლობაში — 1927 წლიდან 1937 წლამდე — მსხვილ მრეწველობაში საინჟინერო-ტექნიკური პერსონალის რაოდენობა ერთიხუთად გაიზარდა.

საბჭოთა უკრაინა სამშობლოა სტახანოვური მოძრაობისა, რომელიც დონბასში ჩაისახა. ეს მძლავრი მოძრაობა სახალხო მეურნეობის ყველა დარგებს მოედო. ათასობით სტახანოველები, რომლებმაც დაამსხვრიეს ძველი, საზღვრითი ნორმები. შრომის ნაყოფიერების უმაგალითო ნიმუშებს გვიჩვენებენ წარჩინებულ სტახანოველთა—ალექსი სტახანოვებს, პეტრე კრივონოსს, მაკარ მაზაის გამოქიდილებაზე იზრდებიან მილიონობით ადამიანები.

სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციის წარმატებებმა, საკოლმეურნეო წყობილების გამარჯვებამ სრულიად შეუცვალა სახე უკრაინის სოფელს.

მეფის დროს უკრაინის ტერიტორიაზე 41 მილიონი დესეტინა მიწიდან 14 მილიონი დესეტინა საუკეთესო მიწები ეკუთვნოდათ მსხვილ მიწათმფლობელებს, მემამულეებს, მონასტრებს, კაპიტალისტებს, 7½ მილიონი დესეტინა კულაკებს. ამრიგად, მსხვილ მიწათმფლობელთა და კულაკთა ხელში თავმოყრილი იყო მთელი მიწების ნახევარზე მეტი.

ყოველივე ეს სამუდამოდ ჩაბარდა ისტორიას! აღარ არიან მემამულეები და სოფლისჯამია კულაკები! კოლმეურნე გლეხობა ამენებს შეძლებულ ცხოვრებას თავისუფალ საბჭოთა მიწაზე. უკრაინის კოლმეურნეობებში გაერთიანებულია გლეხურ მეურნეობათა 96,2 პროცენტი.

საკოლმეურნეო მეურნეობა აღჭურვილია უახლესი ტექნიკით. უკრაინის კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მინდვრებზე ამჟამად მუშაობს 88 ათასზე მეტი ტრაქტორი, 27 ათასი კომბაინი, ათასობით სხვა მანქანები. კოლმეურნეობათა სათესი ფართობების 99 პროცენტს მომსახურებას უწევენ მანქანა-ტრაქტორთა სადგურები.

უკრაინა სრული უფლებით ითვლება საბჭოთა კავშირის პურის აზერბაიჯანელი, ქართველი ხალხების და სსრ კავშირის ყველა სხვა ხალხების ურყევი ძმური კავშირი გააცამტკიცებს და პირისაგან მიწისა აღგვის ხალხის ყველა მტერებს.

საბჭოთა უკრაინის მომავალშიც მაღლა ეჭირება კომუნიზმის ყოველისმძლეველი დროშა, იგი ფხიზლად დაიცავს საბჭოთა კავშირის საზღვრების დაურღვევლობას.

26 ივნისს უკრაინელი ხალხი აირჩევს თავისი რესპუბლიკის სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლეს ორგანოს — უკრაინის სსრ უმაღლეს საბჭოს. აყვავებული საბჭოთა უკრაინის მშრომელი მასები მომავალ არჩევნებს შეეგებნენ საწარმოო და პოლიტიკური აქტივობის ახალი აღმავლობით. ფაბრიკებსა და ქარხნებში, შახტებსა და მაღაროებში, რკინიგზებზე და დაწესებულებებში, კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მინდვრებზე, სასწავლებლებსა და სამეცნიერო ინსტიტუტებში — უკრაინის სსრ მშრომელნი ყველგან გვიჩვენებენ სტახანოვური შრომის ახალ ნიმუშებს.

უკრაინის პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკები მოიმოქმედებენ ყველაფერს, რათა უზრუნველჰყონ მასების პოლიტიკური აქტივობის შემდგომი აღმავლობა, მომავალ არჩევნებში კიდევ უფრო განამტკიცონ კომუნისტებისა და უპარტიოების ბლოკი, უკრაინის რესპუბლიკის უმაღლეს საბჭოში აირჩიონ ხალხის ერთგული შვილები, რომლებიც ბოლომდე თავდადებული არიან ლენინ-სტალინის დიადი, უძლეველი საქმისათვის.

---

*) **ი. სტალინი.** სტატიები და სიტყვები უკრაინის შესახებ. უკრ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პარტგამომცემლობა. 1936 წ. გვ. 67.

სსრ კავშირის მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატსა და სსრ კავშირის

საბჭოთა მეურნეობების სახალხო კომისარიატში

კომბაინერთა შრომის ანაზღაურების შესახებ

სსრ კავშირის მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატმა და სსრ კავშირის მარცვლეულისა და მეცხოველეობის საბჭოთა მეურნეობების სახალხო კომისარიატმა გამოსცეს ბრძანებანი „კომბაინერთა შრომის ანაზღაურების არსებული წესის დამატების შესახებ“.

იმ მიზნით, რომ გაძლიერდეს კომბაინერთა დაინტერესება მარცვლეულის მაღალმოსავლიანი ფართობების აღებით, რაც კომბაინერთა ძალღონის დიდ დაძაბვას მოითხოვს მუშაობაში, კომბაინერთა შრომის ანაზღაურების არსებულ წესში შეტანილია შემდეგი დამატებანი:

1. დაწესებულია, რომ კომბაინერი, რომელიც 15-ფუტიან კომბაინზე მუშაობს, პურის აღებული ჰექტარების რაოდენობისათვის არსებული ანაზღაურების გარდა, დღეში 80 ცენტნერს ზევით გალეწილ მარცვალზე ღებულობს ჯილდო-დანამატს შემდეგი რაოდენობით:

ა) კომბაინერი, რომელმაც დღეში გალეწა 80-დან 120 ცენტნერამდე კომბაინზე—15 კაპეიკს 80 ცენტნერს ზევით გალეწილ ყოველ ცენტნერზე;

ბ) კომბაინერი, რომელმაც დღეში გალეწა 120-დან 160 ცენტნერამდე კომბაინზე—20 კაპეიკს 80 ცენტნერს ზევით გალეწილ ყოველ ცენტნერზე;

გ) კომბაინერი, რომელმაც დღეში გალეწა 160 ცენტნერზე მეტი კომბაინზე—25 კაპეიკს 80 ცენტნერს ზევით გალეწილ ყოველ ცენტნერზე;

დ) კომბაინერი, რომელმაც მოსავლის აღების სეზონში გალეწა 2.000 ცენტნერზე მეტი მარცვალი კომბაინზე, ღებულობს დამატებითს ჯილდო-დანამატს 10 კაპეიკის რაოდენობით 2.000 ცენტნერს ზევით გალეწილ ყოველ ცენტნერზე;

ე) კომბაინერი, რომელმაც მოსავლის აღების სეზონში გალეწა 3.000 ცენტნერზე მეტი მარცვალი კომბაინზე, ღებულობს დამატებითს ჯილდო-დანამატს 15 კაპეიკის რაოდენობით 2.000 ცენტნერს ზევით გალეწილ ყოველ ცენტნერზე.

2. დაწესებულია, რომ კომბაინერი, რომელიც 20-ფუტიან კომბაინზე მუშაობს, პურის აღებული ჰექტარების რაოდენობისათვის არსებული ანაზღაურების გარდა, დღეში 90 ცენტნერს ზევით გალეწილ მარცვალზე ღებულობს ჯილდო-დანამატს შემდეგი რაოდენობით:

ა) კომბაინერი, რომელმაც დღეში გალეწა 90-დან 135 ცენტნერამდე კომბაინზე—15 კაპეიკს 90 ცენტნერს ზევით გალეწილ ყოველ ცენტნერზე;

ბ) კომბაინერი, რომელმაც მოსავლის აღების სეზონში გალეწა 2.400 ცენტნერზე მეტი მარცვალი კომბაინზე, ღებულობს დამატებითს ჯილდო-დანამატს 10 კაპეიკის რაოდენობით 2.400 ცენტნერს ზევით გალეწილ ყოველ ცენტნერზე;

გ) კომბაინერი, რომელმაც მოსავლის აღების სეზონში გალეწა 3.500 ცენტნერზე მეტი მარცვალი კომბაინზე, ღებულობს დამატებითს ჯილდო-დანამატს 15 კაპეიკის რაოდენობით 2.400 ცენტნერს ზევით გალეწილ ყოველ ცენტნერზე.

3. ორი კომბაინის გადაბმისას საუკეთესო კომბაინერი, რომელიც ამავე დროს აგრეგატის უფროსია, აგრეგატის უფროსის მოვალეობის შესრულებისათვის ღებულობს დამატებითს ანაზღაურებას თავისი დღიური ხელფასის 10 პროცენტის რაოდენობით მოსავლის აღების სამუშაოთა პერიოდში.

4. ამას გარდა, სსრ კავშირის მიწსახკომის ბრძანებით დადგენილია კომბაინით მოსავლის აღების დროს კომბაინერთა თანაშემწეებისა და მტს-ების ტრაქტორისტების შრომის ანაზღაურების შემდეგი წესი:

ა) კომბაინით აღებისას—კომბაინერის თანაშემწეს ყოველ აღებულ ჰექტარზე დაერიცხება 0,45 შრომადღე; ტრაქტორისტს, რომელიც მუშაობს ტრაქტორზე ერთ კომბაინთან, ყოველ აღებულ ჰექტარზე დაერიცხება 0,50 შრომადღე; ტრაქტორისტს, რომელიც ორ გადაბმულ კომბაინთან მუშაობს, ყოველ აღებულ ჰექტარზე დაერიცხება 0,35 შრომადღე;

ბ) კომბაინერისათვის დაწესებული გამომუშავების დღიური ნორმის ზევით აღებულ ყოველ ჰექტარზე ტრაქტორისტებსა და კომბაინერის თანაშემწეებს შრომადღეები დაერიცხებათ ერთნახევარი ოდენობით.

5. სსრ კავშირის მიწსახკომმა და სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობების სახალხო კომისარიატმა გაანდეს მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების დირექტორები:

ა) დაწესონ თვითეული კომბაინერის მიერ გალეწილი მარცვლის ყოველდღიური ზუსტი აღრიცხვა;

ბ) დაამუშაონ ბრძანებანი კომბაინერებთან, კომბაინერის თანაშემწეებთან და კომბაინის აგრეგატთა ტრაქტორისტებთან და საბჭოთა მეურნეობების განყოფილებათა მმართველებთან.

სსრ კავშირის მიწსახკომისა და საბჭოთა მეურნეობების სახალხო კომისარიატის ბრძანებები დამტკიცებულია სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს მიერ.

ბელორუსიის თავისუფალი ხალხის დიადი დღესასწაული

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მინსკი. წითელი არმიის სახლი („სოიუზფოტო")

„ვეჩედან" უმაღლესი საბჭოს არჩევამდე

მოკლე ბელორუსი ხალხის წარსულიდან

ბელორუსიის ერი ერთერთი ყველაზე ახალგაზრდათაგანია საბჭოთა კავშირის მოძმე ერთა შორის. ისტორიკოსების გადმოცემით, ბელორუსთა ეროვნების ჩამოყალიბება მოხდა მეცამეტე-მეთოთხმეტე საუკუნეებში, რასაც, თურმე, ძველი გერმანული ქრონიკებიც ადასტურებენ. მე-14 საუკუნის გერმანულ ქრონიკებში მკვლევარები უკვე ხვდებიან ახალ გამოთქმას —„ალბა როსია", რაც თეთრ რუსეთს ნიშნავს.

ისტორიკოსები იმასაც მოგვითხრობენ, რომ მაშინ ბელორუსი ხალხის საერთო საკითხების მოგვარებას ხელმძღვანელობდა ე. წ. სახალხო „ვეჩე". შემდეგ კი ბელორუსიის ტერიტორია გამეფეყო კიევის სამთავროს და სახელმწიფო მართვა-გამგეობის საქე ხელთ ჩაიგდო ბელორუსიის მთავართა დინასტიამ.

მიუხედავად შედარებითი ახალგაზრდობისა, ბელორუს ხალხს დიდი და მრავალფეროვანი ისტორიულ - რევოლუციური წარსული აქვს. ბელორუსი ხალხის რევოლუციური ტრადიციების სათავე იწყება იმ პერიოდიდან, როდესაც ბელორუსიის მიწა-წყალზე რუსეთის თვითმპყრობელობის დროშა აფრიალდა. თვითმპყრობელობამ დაიწყო ბელორუსების შევიწროება, მათი ენისა და კულტურის დევნა. ეკატერინე მეორის მთავრობამ მიწები ჩამოართვა იმ ბელორუსებს, რომლებმაც არ ისურვეს ფიცის მიღება რუსეთის დედოფლის ერთგულებაზე და ეს ჩამორთმეული მიწები დაურიგა რუს მემამულეებსა და უმაღლესი თანამდებობის მოხელეებს. მიწაჩამორთმეული ბელორუსი გლეხები და წვრილი მესაკუთრენი კი გაასახლეს იმპერიიდან. ამ ამბებმა საყოველთაო აღშფოთება გამოიწვია მთელ ბელორუსიაში. შემდეგ ცარიზმმა დახურა ვილნოს უნივერსიტეტი, ერთერთი ყველაზე ძველი საეცნიერო დაწესებულება მთელს მაშინდელ იმპერიაში. სამაგიეროდ გახსნეს რუსული სკოლები და შეუდგნენ აღვირახსნილი რუსიფიკატორული პოლიტიკის განხორციელებას.

ბელორუსიის ისტორიას ახსოვს ბრწყინვალე ამბავი ხალხის თავისუფლებისათვის ბრძოლისა ჯერ კიდევ მაშინ, როცა რუსეთში ის-ის იყო ისახებოდა რევოლუციურ-ხალხოსნური მოძრაობა. პოლონეთის აჯანყებისას, 1863 წელს, კასტუს კალინოვსკიმ შეჰქმნა ბელორუს გლეხთა წითელი რაზმები, რომლებმაც სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა გაუმართეს რუსეთის თვითმპყრობელობას და თვით ბელორუს მემამულეებს. ერთი წლის განმავლობაში იბრძოლეს ამ რაზმებმა, მაგრამ ბოლოს დამარცხდნენ, ხოლო მათი მეთაური კალინოვსკი, რომლის სახელი ახლაც ცოცხალია ბელორუს ხალხში, მეფის ჯალათებმა ჩამოახრჩეს.

ეს 1864 წელს იყო. შემდეგ ბელორუსში ბელორუსი ხალხის ბრძოლა თავისუფლებისათვის მტკიცედ იყო დაკავშირებული რუსეთის რევოლუციურ მოძრაობასთან. 1905 წელს ბელორუსიამ გახდა დიად რევოლუციურ ბრძოლათა ასპარეზი. იანვრიდან დაწყებული მთელი ათი თვის განმავლობაში გრძელდებოდა აჯანყებები, შეტაკებები პოლიციასთან, გაფიცვები და მანიფესტაციები. ბელორუსიის ახლანდელ დიდ-ქალაქში, მინსკში, 1905 წლის 17 ოქტომბერს თვითმპყრობელობამ ხალხის შემაძრწუნებელი ულტიმატუმი გაახმაურა. ქალაქის ერთერთ მოედანზე მოწვეული იყო მიტინგი. გაიგო თუ არა ეს ამბავი ადგილობრივმა გუბერნატორმა კურლოვმა, გასცა განკარგულება დაეცლათ ხალხისთვის მიტინგზე შეგროვება და შემდეგ მთელი მიტინგი დაეხვრიტათ. მიტინგზე თავმოყრილი უიარაღო მშრომელებს თავს დაასხეს ჯარი, რომელმაც ხალხს გაუფრთხილებლივ აუტეხა სროლა. მოკლულთა რიცხვი 50-ზე მეტი იყო, ხოლო დაჭრილთა—300-ზე მეტი. რეაქციამ გაიმარჯვა.

დიდი იმპერიალისტური ომის საშინელებათა მთელმა სიმძიმემ უმძიმესად დააწვა ბელორუსიის ტერიტორიაზე. ომის დროს ბელორუსიაში დაიღუპა ათასობით სოფელი და ქალაქი, განადგურდა საუკუნეების განმავლობაში ხალხის მიერ შექმნილი დოვლათი.

შემდეგ მოხდა დიადი ოქტომბრის რევოლუცია. ქალაქი მინსკი გადაიქცა რევოლუციური ბელორუსიის ცენტრად. მაგრამ არ ისვენებდნენ კონტრრევოლუციის შავბნელი ძალები. 1917 წლის 27 ოქტომბერს მინსკი აიღეს კონტრრევოლუციურმა ჯარებმა და ხელისუფლებას სათავეში წვრილბურჟუაზიული პარტიები ჩაუდგნენ. 1918 წლის 1 იანვარს ბელორუსიაში გამოცხადდა საბჭოთა ხელისუფლება, რომელიც შემდეგ სისხლის მორევში ჩაახრჩო პოლონეთიდან შემოჭრილმა პილსუდსკელ დამპყრობელთა არმიამ. მხოლოდ მას შემდეგ, რაც გმირულმა წითელმა არმიამ დაამარცხა პოლონელი პანების ურდო, ბელორუსმა ხალხმა თავისუფლად ამოისუნთქა. 1920 წლის 11 ივლისს ბელორუსიის ხალხმა განდევნა დამპყრობლები და აღმართა თავისუფალი დამოუკიდებელი საბჭოთა სოციალისტური ბელორუსიის წითელი დროშა.

აყვავდა და აღორძინდა ბელორუსთა ქვეყანა საბჭოთა ხელისუფლების დროს. ჩქარა მოიშუშა მან წარსულ ომებით მიყენებული ჭრილობები და დღეს თავისუფალი და გმირი ბელორუსი ხალხი ზეიმობს საყოველთაო-სახალხო დღესასწაულს — ბელორუსიის სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დღეს. ბელორუსია, ჩვენი დიადი სამშობლოს სიმტკიცისა და ძლიერების ციტადელი, აუღელვებელ ციხე-სიმაგრედაა აღმართული დიადი სოციალისტური ქვეყნის დასავლეთის საზღვარზე, მომძე ბელორუსი ხალხის დღევანდელ ისტორიულ სიხარულს აღფრთოვანებით ინაწილებენ ყველა მოკავშირე რესპუბლიკის მშრომელები.

ილო. მოსაშვილი

ბელორუსიაში

შენ გაიარე ხმელეთის ძირი,
მზის დასავალზე ჩასმუ ლი მიჯნა,
საცა ოდესღაც ქვეყანა მწირი,
მკერდით ხაშმიან ტბორებში იჯდა.

შენ გადასჭერი ველები ფართო,
ცრემლით მორწყული დიდი ქვეყანა,
რომლის დაკაწრულ ხნულებში მარტო
ბებერი ცხენის ძვლები ეყარა.

იდგნენ ქოხები ისლით და ნეხვით,
დამნაშავენი საკუთარ თავთან
და დაცვეთილი კბილებით გლეხი,
ნაცრიან ხმიადს ძვალივით ხრავდა.

სად იყო შენი დოვლათი გუშინ,
ბელორუსიის რძიანო მიწავ,
შენი პატრონი კვამლიან ღრუში,
დასიებული თვალებით იწვა.

შენი ვაჟკაცი — სხვისთვის მთესავი,
ტრიალ მინდორზე ჩრდილივით იდგა,
იდგა ჭაობში გამხმარ ხესავით
და ტიტველ ტოტებს ავდარში ხრიდა.

სადღაც კი მარტო მშიერი ძაღლი,
გაბმით უყეფდა უკაცურ ერდოს
და შენს კალთებზე ყოველი სახლი,
საძმო საფლავის ქვასავით ეგდო.

ახალო გმირო, გამოჩნდი ურჩი,
ხარიჩოები ამართე ცისკენ
და ჩააწვინე ბელტები ხნულში,
შენი ლითონის ზოდების სისქე.

აახმაურე ჭარხნების ყელით,
ისლის ქოხები — დღემდე ოხერი
და როგორც შენი სამშობლოს მხსნელი.
დიდი სტალინის დროშით მოხველი.

სადღაა ეხლა დამპალი ხავსი,
მიწას რომ მოსდო ჭაობის შმორმა,
დოვლათით სავსე მინდვრების თავზე,
საბრძოლო ზარით გუგუნებს შრომა.

და შენ, მეორე სამშობლო ჩემო,
დიდი საბჭოთა ქვეყნის ნაჭერო,
შენი გმირული მარჯვენის ცემა,
ვერც ერთმა ძალამ ვერ შეაჩეროს.

სანამდე ცაში სხივივით მოსჩანს,
მახვილი კრემლზე ამართულ ანძის
და ზედ გაშლილი ბელადის დროშა,
სიბრძნით ანათებს მსოფლიო მანძილს.

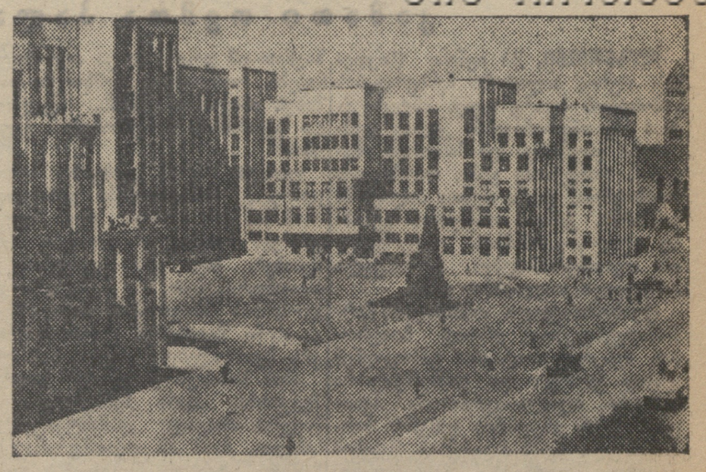

მინსკი. ბელორუსიის მთავრობის სახლი („სოიუზფოტო")

★

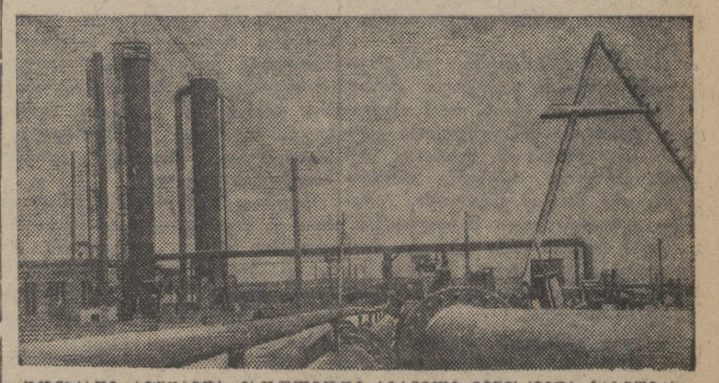

დნეპრაზე ამუშავდა მსოფლიოში პირველი მიწისქვეშა გაზიფიკაციის სადგური.

ბელორუსი ხალხის დეპუტატობის კანდიდატები

ბელორუსი ხალხი დღეს ზეიმობს თავისი ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოს არჩევის დღეს, ზეიმობს თავისი შვილების თავდადებული ბრძოლით მოპოებულ გამარჯვებებს, რომლებიც ოქროს ასოებით ჩაწერილია სტალინურ კონსტიტუციაში.

მათი ერთსულოვანი სურვილი იყო ხმა მიეცათ მსოფლიოში ყველაზე დემოკრატიული კონსტიტუციის შემოქმედისათვის დიდი სტალინისათვის, რომელმაც მსოფლიოს ერთ მეექვსედზე მშრომელებს ბედნიერი და საამური ცხოვრება შეუქმნა. და ეს ბედნიერება ნელად ხდათ ქალაქ მინსკის სამრეწველო საარჩევნო ოლქის ამომრჩევლებს, რომელთაც დიდმა ბელადმა თანხმობა მისცა მათთან იყაროს კენჭი ბელორუსიის სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე.

ქალაქ მინსკის ძერჟინსკის საარჩევნო ოლქის ამომრჩევლებს ბედნიერება აქვთ კენჭი უყაროონ დიდი ბელადის საუკეთესო თანამებრძოლს, საბჭოთა კავშირის მთავრობის მეთაურს ამხ. ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვს.

საბჭოთა კავშირის თავდაცვის სახალხო კომისარი, პირველი მარშალი ამხ. კლიმენტ ეფრემის-ძე ვოროშილოვი კენჭს იყრის ქალაქ მინსკის მოლოტოვის საარჩევნო ოლქში. ქალაქ ვიტებსკის ლენინის საარჩევნო ოლქის ამომრჩევლები კენჭს უყრიან საბჭოთა დაზვერვის მედგარ ხელმძღვანელს, ტროცკისტ-ბუხარინელ ჯალაშვთა, პირსასხლაინი ფაშიზმის აგენტთა თავზარდამცემს — ნიკოლოზ ივანეს-ძე ეჟოვს.

საუკეთესო სტალინელი, მძიმე მრეწველობისა და გზათა რკინის სახკომი ლაზარე მოსეს-ძე კაგანოვიჩი დღეს კენჭს იყრის ქალაქ გომელში ბელორუსიის სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე.

ქალაქ მოგილიოვის მშრომელები დღეს ბელორუსიის სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭს უყრიან ლენინ-სტალინის პარტიის ერთგულ შვილს მიხეილ ივანეს-ძე კალინინს.

ბელორუსიის მშრომელი ხალხის დეპუტატობის კანდიდატთა სიაში ჩვენი ქვეყნის საამაყო ხელმძღვანელებთან ერთად ვხედავთ: ეკატერინე იაკობის-ასულ კულბას—მინსკის ოლქის პადგის სოფლის საბჭოს საკოლმეურნეო ფერმის გამგეს, სოფიო იულიანეს-ასულ მიკლაშევსკაიას — მტკ-ის სატრაქტორო ბრიგადის სტახანოველ ბრიგადირს, უხვი მოსავლიანობისათვის თავდადებულ მებრძოლს, კომკავშირელს ამხ. დმიტრი ნიკიფორეს-ძე მაიორუს, ივანე ვასილის-ძე ვასილიევს—ბელორუსიის მესაზღვრე ჯგარების პოლიტსამმართველოს უფროსს... და ქვეყნის მრავალს სხვა საამაყო შვილს, რომელთაც წინათ, რევოლუციამდე, არათუ წელისუფლების სათავეში, არამედ თავიანთ ჯოხმახშიაც არ აყენებდნენ თვითმპყრობელობის ქოფაკები.

ბელორუსიის ხალხი, თავის საამაყო შვილთათვის ხმის მიცემით, ხმას მისცემს ლენინ-სტალინის პარტიის დიად საქმეს.

ბელორუსიის სსრ

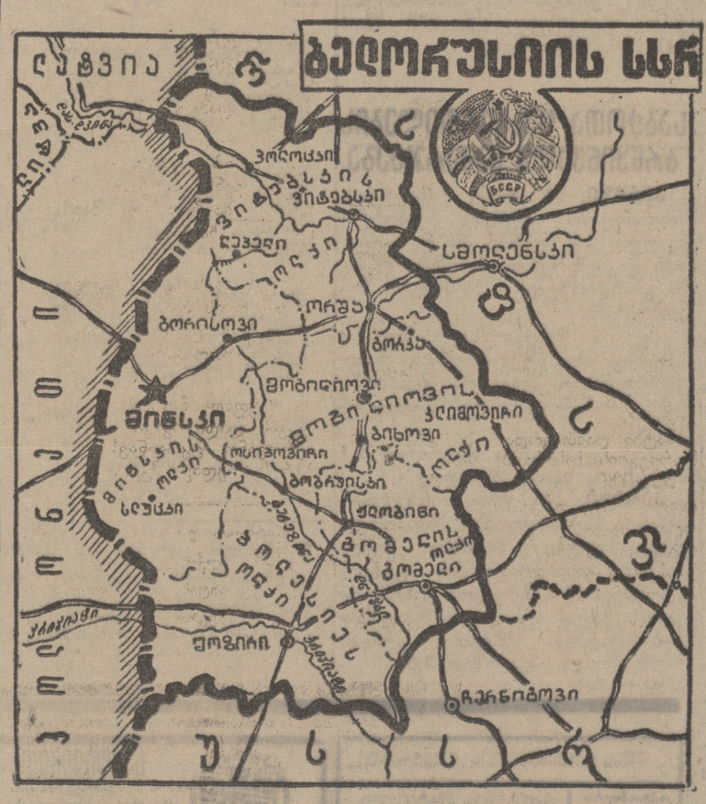

ეროვნული ბიბლიოთეკა

კონსტანტინე ლორთქიფანიძე

უკვდავება

თავი ბელორუსულ მოთხრობიდან.

მოხუცის დაუძმებულ ცხოვრებას აზრი სანამ ცეზისაგან გრძნობა არ დაკარგა, ხელი მიეცა და ფანი დაიდო. განა ოდესმე იფიქრებდა, რომ ეს გადაყრუებული, სიკვდილისაგან მივიწყებული ბებრუხანა საქვეყნო საქმეში ხელს გარევდა! ახარებდა და პისკუნის ხდომა. ახარებდა, რომ საჭირო კაცი გახდა.

დილიდან საღამომდე ტყეში დალასლასებდა, მივარდნილ ხუტორებში მოხეტიალე გერმახელებს უთვალთვალებდა, ტანზე აკვირდებოდა. მოხუცი ხელად ამჩნევდა, ვის ეცვა უფრო თბილად, ვიდრე საჭირო იყო, ან საეჭვო ღიპი რომელს ეკიდა. ისინი ჭოხებში დასუნსულებდენ და ცოტა-ხნის შემდეგ გამზდრები და გაბიელიებულები გადმოდგომელ ეზოდან.

ბაბუა რუხლომ იცოდა, რომ ჯიბე-სქელი და ნამუსს შენახული მუშტარი თუ გამოჩნდებოდა, ისინი ყველაფერს ფასობენ. გალოთებული ჯარისკაცები ჩარეკა არაყში და ბურჟუის ბარკალ-ში სულს მიჰყიდდნენ ეშმაკს.

და რუხლოც ყიდულობდა თოფებს, მალავდა სარდაფში და შურისგებით ამბობდა: „ეს ცხენის წარმომეცისათვის, ეს იმიტომ, რომ მიხასს შინ არ სძინავს, ეს ჩემი სიბერის გამწარებისათვის....

ტყეში ხშირად უხდებოდა სიარული. ეჭვი რომ არავის მიეტანა, მგლებს ფიცები სწვამლავს. ჩაჩაში მუდამ ეყარა მოწამლული ხორცი.

გერმანის უანდარმები ხედავდენ, რომ გერმახელები სამხედრო ქონებას ინაცვლებდენ, მაგრამ თავგასულ „მოკავშირეს" ვერაფერს უბედავდენ. საპაეროდ პირგელესაც ხეზე აღრჩობდენ, ვისაც ჯარისკაცისავან ნაყიდი ბარალი აღმოაჩნდებოდა. დღე ერთი იყო და ჩხრეკა ათასი.

ბაბუა რუხლოს მეზობელს, ტერენტი ფუქს საკვამურში ყარაბანი უპოვეს. იგი შორს არ წაუყვანიათ. ეზოს გარეთ, ფუქისა და რუხლოს მიჯნაზე ტოტებგადაბრდილი, მეწლე ვაშლის ხე იდგა. ვაშლის ქვეშ წვეიდენ მეზობლები ძაღლებივით ულერწყენ ერთმანეთს. იყო ერთი მიწევა-მოწევა და „გამიშვი-გამოუშვის" ძახილი. ბედნიერი იყო, ვაშლი ჩემია, რადგან ფუქი მთავარი ტოტები ჩემს ეზოში აქეს გადმოშვერილი.

— ტოტს რა ჰკუა აქვს! სართაც უხდა, ეკით გაიზარდა,—ხლინჩებდა გაცოფებული ბაბუა და ფიცით არწმუნებდა ვაშლას, რომ ვაშლი მისი დარგული იყო.

— რაღა ეზოს გარეთ დარგე, შე კაცო?!—უკვირდა ტერენტის.

გადამტერებული მეზობლები დღე-ღამე ერთმანეთს უთვალთვალებდენ. ბაყოფს დამწრდებოდა, ისინი ყველაფერს ეკიდენ. ტერენტის ჩუმჩუმად ჰოლოკს დაუშენდენ და ეზოდან ღორებს გამოდენდენ.

ტერენტი ფუკი ამ ზეზე ჩამოხჩრეკეს. სახლიდან ძლივს გამოაირიეს. ხელიდან უსხლტებოდა უანდარმებს, ხან კიდობანს ჩასჩიდებდა ხელს, ხან ცოლის კაბას მისწვდებოდა. ყველაფერს ებღაუჭებოდა, რაც მისი იყო. უკანასკნელად კარებს შეაცივდა. მთელი ძალა თითებში დაუგროვდა. პისკუნი მეორე კვირას გამოჩნდა.

— რატომ დაიგვიანე?—ჰკითხა გულაჩვილებულმა მოხუცმა. „რატომ გამამწარე!"—დაფთხა მისმა თვალებმა.

— გათდამაკებს წავაწყდით... შენი ნაყიდი თოფები გავსინჯეთ. არა უშავს, კარგად ისვრიან,—სიცილით უთხრა პისკუნმა.

ტყეში დაბრუნება ეჩქარებოდა. თოფები თალამში შეჰკრა და მაშინვე წავიდა, ალბად სიჩქარის ბრალი იყო, რომ მუდამ გულხმენრმა პისკუნმა ვერ შენიშნა, რამდენი სიბაზე და სიყვარული იხატებოდა მოხუცის თვალებში და ხელებში, როცა ისინი ერთმანეთს ეთხოვებოდენ.

ბაბუა რუხლომ ცას ახედა, თითქოს ღრუბელი მოყოსა, თბილა და ბუმბულივით მსუბუქი ღრუბელი.

— მოთოვს,—ჩაილაპარაკა მან.

მოხუცი სუნზე ატყობდა, რომ ეს ღრუბელი თოვლისა იყო. იგი თანდათან თეთრდებოდა, სინათლე მატულობდა და ყოველ საგანს სიცხადე და სიმტკიცე ეკარგებოდა. გაძარცული ხეები, შარაზე მიმავალი კაცები, სახურავზე ასვეტილი ქვაფილი,—ყველაფერი ბუნდათ მოსჩანდა, როგორც გამოუტანელ სიზმარში.

დღითიდღე მატულობდა. თითქოს ქარი უკეე ჩადგა, მდინარე დაშრა და ძაღლებიც ყეფა შესწყვეტესო. მაგრამ არა, ბუნების მაკა მთელის ძალღონით ფეთქდა. ქარი ისევ ატაკაცებდა შიშველ ქენწეროებს, წყალიც ბლომად იყო მდინარეში და არც ძაღლები იყვნენ მშვიდათ, მაგრამ ასე უხვად ჩამობნელი ღრუბელი ყოველგვარ ბგერას აყრუებდა, ასუსტებდა და ახლობელი ხმაურიც-კი შორეულად ეჩვენებოდა ადამიანს.

ღრუბელი უფრო ჩამოწვა და რაღაც არამიწიერი სითბო ჩამოიტანა. ყვავებმა ძოსუვეროდ შეაფართხუნეს ფრთები და დაბლა-დაბლა დაიწყეს ფრენა. ისინი გამიით ყრანტალებდენ. შემპრხლეულ ბუჩქებს ორი-სამი აბურძგნული ბეღურა მოსწყდა, შურდულივით ჩაუქროლა ბაბუას და გომურს შეაფარა თავი.

ჰაერში შრიალი გაისმა და სულმოუთქმელად ჩამოიფშქა ხოშკაკალა. იგი აფარიებდა ზვინებს, აციმციმებდა ტბის წყალს, აცვდებდა აქა-იქ დარჩენილ ფოთოლს და მიწაზე დაგორდნას ვერ ასწრებდა, რომ უკვე დნებოდა, ტალახს აყენებდა. ასე გაგრძელდა რამდენიმე წამს. მერე შრიალ-ტრიალით წამოვიდა მსხვილი და მშრალი ფანტელი.

უხვად ბარდნიდა. ხელად შებუმბლა ხეები. მაგრამ აგერ ქარი მოძალდა და ისე დარია ხელი დანათოვს, რომ ჰაერში რძისფერი ბუღი ავარდა. ორიოდე წამიწყე თვალი ვერ ატანდა, მხარნაჭცევი ფიცრო თავდაყირალად ფრენილს უვლიდა, აღმა-დაღმა ფარფატებდა, თითქოს ეშინოდა მიწამდე ჩამოსვლა.

ბაბუა რუხლო შეშას აპობდა.

„ოჰო, ჰოჰო!—ხანგამოშვებით წამოიძახებდა მოხუცი და შეფიცხულ წამწამებზე ხელს გადაისვამდა. ქარმა მერკებთან წქერი მოჰყარა, თხრილები ამოავსო და შარაგზას გაუთანასწორა. ხეზე დაფრენილ ყორნები წამსვე თეთრდებოდენ.

ბაბუა რუხლო გომურში შევიდა. სანამ შეეიდოდა, ქარმა შეასწრო და ისე მაგრა შეუბერა მუაცეცხლს, რომ კერასთან წამოპალაკული ნაგაზი წკავწკავით გავარდა გარეთ. ბაბუას ესმოდა, როგორ აბერტყავდა ძაღლი ტანზე მაყრილ ღადარს და ნაპერწკლებს. მერე ისევ შემოიძურწა, ძარულად გადახედა ცეცხლს და შორიახლო ჩაცუცქდა. ნედლი შეშა ცხარე ბოლით ავსებდა გომურს.

ცეცხლზე ქვაბი იდგა. არუხრუხებული წყალი სახურავს არაკუნებდა. მოხუცმა სახურავი ახადა. ქვაბმა თავისუფლად ამოისუნთქა, და ხორცისა და საკაზმის სუნით გაჟღენთილი ორშიაური ამოუშვა. მოხუცმა კოვზი მოურაკა, სველი კოვზი ხელისგულზე დაიწო და წკლაპუნით ალოკა ნაგაზმა მიაყეფა.

— ძაღები ხომ შეახრამუნე, — გეყოფა! — უთხრა ბაბუამ და მუგუზლები შესძსრა.

ოთახში შეცუნცულდა ღუმელს შემოუარა და სარდაფში ჩასაშვები კარი გაბრა, ყური მიუგდო. ქვემოდან, სიბნელეში სტვენა-შერეული ხვრინვა ისმოდა.

— იძინოს, ჯერ მაინც ადრეა, — ჩაილაპარაკა მოხუცმა.

პისკუნი უდროოდ მოვიდა. წუხელ ფოთთან ვარტას[1] შეხვედროდა და შორიდან მოეგლო. გზაზე დათენებოდა, მაგრამ სოფელში მაინც შემოპარულიყო. ბაბუას მოსაკითხი მოუტანა, — პარტიზანებს გარეული ღორი მოეკლათ და მთელი ბარკალი მისთვის გამოეგზავნათ.

სარდაფში ხუთი თოფი დახვიდა.

— აი, ლენინის ნახვა თუ მეღირსა, — უთხრა ბაბუამ პისკუნმა: — თუ მეღირსა, ორდენს გამოვითხოვ შენთვის.

მოხუცმა იმაზე არაფერი უპასუხა და პისკუნს ეწყინა, რომ მისი დაპირება ასე გულგრილად მოისმინა.

მაგრამ ცოტახანს შემდეგ, მოხუცმა სხვათაშორის იკითხა, ლენინს ცხენის მოცემა თუ შეეძლოთო.

— ყველაფერი შეეძლოა, —უთხრა პისკუნმა, ღიმილი მოერია: — შენ რა, ცხენი გჭირვებია?

— არა, — დარცხვენით შიუგო მოხუცმა: — ისე ვიკითხე, ყველაფერი თუ შეუძლია-მეთქი!

უძილო პისკუნს. თვალი ეუბებოდა, დაღამებას ბევრი აკლდა. დასვენების მოასწრებდა. მორუხებული რუხლოსთან შეზოლება ხშირად შემოდიოდენ სალაყბოდ, ამიტომ პარტიზანი სარდაფში ჩავიდა და ლაპარაკი დაიწყო.

მოხუცი გომურში დაბრუნდა, ქვაბს ცეცხლი გაუფესა და რაღაცაზე ჩაფიქრდა. სანადირო ჩანთიდან სტრიხნინის ჰიპნო და ლეშის ხორცი ამოიღო. მსხვილად დასჭრა და მაგრად დაჩურთა. მოწამლული ნაჭრები ისევ ჩანთაში ჩაყარა და... გული გაუხერდა. გაორთქლილ მინას სახელო გადუსვა.

ეზოში ჟანდარმები მოაბიჯებდენ. უანდარმების უკან თოვლი ამიჩქნილი იყო. წინ-კი სწორი და გაუკვალავი.

ბერიკაც სულისთქმა გაუჭირდა. ყურება ფიცით დაუფყო, და უეცრად კაცები, სანადირო ჩანთა, თოფები, კართან აწრიალებული ძაღლი, მძიმერე პისკუნი, ენაგადმოგდებული ტერენტი ფუკი, — ყველაფერი თვალწინ დაუტრიალდა და სადღაც გაუჩინარდა. ფანჯრის რაფას მოეცვა რომ არ წაქცეულიყო...

კონდახების ბრახუნმა ხუხლო გონზე მოიყვანა.

— „დავიღუპეთ, გაღვიძების ვერ მოვასწარეთ!". — გაიფიქრა სასოწარკვეთილმა მოხუცმა.

ღრიალით გადირაზულ კარში ვიღაცამ ხელი შემოჰყო, კარის გამოგლეჯას აპირებდა. ამ უცხო ხელმა ბერიკაცი მოწუხა, ნებისყოფა ამოაცალა.

კარისკენ წაბარბაცდა რომ უცებ ხელში რაღაც მაგარი იგრძნო. ჰიპლო... უანაზრო დაბედა ეხამიან ჭურველს და რაღაც ძალამ მოხუცი სწრაფად შემობრუნა და ქვაბთან მიაგდო. ჰიპლო საკმელში ჩასცალა.

ისინი ოთხნი იყვნენ. ერთი მათგანი რუხლოს ძველი ნაცნობი გამოდგა, — მოზარელი ნოკარი პაპავეცი, რომელიც გადაპაკების შემოსულის შემდეგ ვარტაში ჩაეწერა და ეანდარმების მარჯვენა ხელი გახდა. პაპავეცი, როგორც ადგილობრივი მკვიდრი, მისი წინა ოქროც ულირდა ვარტას.

იგი პირველი შემოვიდა ბოსელში. დაკენკილ სახეზე ქონი მორეოდა. გაფაციცებულ ჭრაბებს ქვემოდ თვალები ძლივს ეჭიანდა. ბარცხენა ლოყაზე მოუმუშებელი ნაბზეკი ჰხდა.

მერე ახმახი, დიდფულოვანებიანი ისაულა შემოიჯგიმა და ძაბინებე ხელებზე აუტანდა. ისე ბრაზიანად ახვევდებდა, თითქოს იმუქრებოდა: აი ხელებს მოვარჩენ და დედას გიტირებო.

მესამე პირდაპირ ოთახში შებრახუნდა, თოვლი დაიბერტყა და თავპირზე შემოვიდა ყაბალახი შემოიხსნა. სახეზე ცეცხლის ალიგით მოსდებოდა მოწითალო ბაგარი. ცალი ჩექმა ჭყაპუნობდა, იატაკზე სველი კვალი რჩებოდა. მეოთხე უანდარმი კარებში გაჩერდა.

თავდაპირველად რუხლოს ეგონა, რომ ჟანდარმები პისკუნისა და თოფების ძებნაზე იყვნენ მოსულნი, მაგრამ აგრე უმიზეზოდ და უდარეჯოდ რომ შემოვიდენ, მოხუცი მიხვდა, რომ ისინი ხორბალს ეძებდნენ. ამიტომ უფრო სამიშარნი იყვნენ. სიმშილისაგან გაჯავრებული ჟანდარმები ყველაფერს ამტვრევდნენ, რასაც კარი ჰქონდა და კლიტე ედვა. ყველ ხვრელში და კუთხეში იქექნენ ბებერი აკლდა. დასვენების მოასწრებდა. მორუხებული რუხლოსთან შეზოლება ხშირად შემოდიოდენ სალაყბოდ, ამიტომ პარტიზანი სარდაფში ჩავიდა და ლაპარაკი დაიწყო.

— ჯო, სიდედრიც გვყოლია და სიმამრიც!—შემოსულისთანავე დასჩეჩა პაპავეცმა და ორთქლიან ქვაბს მუგუზალი მიაბჯინა.

— ხორცია, პან იასაულ, ჩვენებური თაობაიაბნი! სახლის გაჩხრეკას მერეც მოვასწრებთ,—სასტიკად წარმოსთქვა ყოფილმა ნოკარმაი.

— მე უკვე დამთავრებულა ხორცის ჭამა ამ დასაკეცე ქვეყანაში! — სთქვა იასაულმა და მუშტიკუნა ცხვირის წესტები კურდღელივით შეაცმაცუნა.

პაპავეცმა თოფი კედელზე მიაყუდა.

— აქ დავდგე, შე თხაწყეროა, არასდ გაგიდგე! — გადასძახა კუთხეში მოკუნტულ რუხლოს და შინაურივით დაფაცურდა. სკამლოგინი ცეცხლთან მოარჩია, მერე ჭოთაში შეიარდა და კიდობანში თავი ჩარგო.

დანარჩენები ჩამოკიდენ და გემრიელი საუბრობის მოლოდინში, სხეულმაქანარი მისჩერებოდენ, როგორ ოჯახობდა პაპავეცი.

— ამ ძაღლიშვილებს რომ ჰკითხოთ, — ახრიგინდა იასაული: — ხმელა პური გვეიტრებაო; ჩუმჩუმად კი ყველგან ასე სდუღს და გადადის!

— მაგათ მხოლოდ გასწონილი თოკი მოარჯულებს, — უთხრა წითურმა.

— მთელი ქვეყანა მომიგლიჯა,—განაგრძო იასაულმა:—კარპატებზე გადავსულვარ, რუმინეთის მთლიდრები მითელავს, პერემიშლში პირველად ჩვენი პოლკი შევიდა, — მაგრამ ასეთი პურიძვარი და გაუტანელი ხალხი არსად შემხვედრია. სული რომ გხდებოდეს...

იასაულს ხელებამ მოუსწრო, გაბალნეული შუბა პირზე მიიდო და ისეთი ბლუსუნი მოართო, რომ თვალებში სიწითლე მოადგა და ენა გადმოუვარდა. ძლივს ამოაბელეს და ბრაზიანად ამოიძინა.

— სული რომ გხდებოდეს, წყალს არ მოგაწოდებენ!

— ან ისეთ რამეს მოგაწოდებენ, შუაცეცში დედის რაც არ შეგარებან! — ჩაურთო მეოთხე უანდარმმა: — ამასწინად, სურგალოგში, ჩვენი ზარაცხი საფლაც შეასუფიათ და არაყი ეთხოვა. დაალევინებს, მაგრამ ვაი იმ დალევას. მთელი ღამე თავის ნარწყევში გორავდა. სულ ბღუჯა-ბღუჯად ჩამოჭრილნდა თმები.

— მოწამლეს?

— მაშ ბრაყი რომ კაცს სწყენდეს, აქამდე სუყველა დავიხოცებოდით! — შენიშნა ისაულმა და უცებ გულიანად გადიხარხარა.

— ეგრე სჯობია, ეგრე, უფრო იოლად გამოხვალ! — მიაძახა ისაულმა ცეცხლისპირას ჩამუხლებულ რუხლოს.

რუხლო წერგოა. იგი თავდაწვე უსმენდ და უანდარმების საუბარს. ღელვების დაათვარავდა ყალიონი გატენა და ცეცხლიდან ანთებული ჩხირი გამოიღო, მაგრამ ლოდინისა და შიშისაგან გონება-დაფანტულ მოხუცს, ყალიონის მაგივად ჩხირი ჩაეღო პირში. მოხუცმა გაიღიმა სცადა, მაგრამ კბილები დაკრეჭა მხოლოდ.

— თქვენ იცინით, პან, — სთქვა წითურმა: — თქვენ იცინით, მე კი ეს ბერიკაცი რაღაცა არ მომწონს! აი სულ მეჩერებიან და არ მომწონს!

— ალბათ ზოგი რამე კარგად ვერ გადამილა და მისმა დარდმა გამოაშტერა,— გაიცინა პაპავეცმა და ქვაბი სამხლოგინეზე შემოდგა.

ყველანი შემოესხდენ. ნაგაზი კუდს აქიაქიებდა დ სტუმრებს თვალებში ჩესცინოდა. პაპავეცმა კოვზება და პურის ნაჭრები ჩამოარიგა. ერთი კოვზი რუხლოსაც გაუწოდა.

— თქვენ მიირთვით, მე ეს-ეს არის ვისადილე, — უთხრა მოხუცმა: — ვისადილე, — მაშინვე გაიმეორა, რადგან პირველად სიტყვის მაგივრად ხრიალი ამოსხდა.

— სული რომ გხდებოდეს, წყალს არ მოგაწოდებენ!

— ან ისეთ რამეს მოგაწოდებენ, შუაცეცში დედის რაც არ შეგარებან! — ჩაურთო მეოთხე უანდარმმა: — ამასწინად, სურგალოგში, ჩვენი ზარაცხი საფლაც შესუფიათ და არაყი ეთხოვა. დაალევინებს, მაგრამ ვაი იმ დალევას. მთელი ღამე თავის ნარწყევში გორავდა. სულ ბღუჯა-ბღუჯად ჩამოჭრილნდა თმები.

— ეგრე სჯობია, ეგრე, უფრო იოლად გამოხვალ! — მიაძახა ისაულმა ცეცხლისპირას ჩამუხლებულ რუხლოს.

რუხლო წერგოა. იგი თავდაწვე უსმენდ და უანდარმების საუბარს. ღელვების დაათვარავდა ყალიონი გატენა და ცეცხლიდან ანთებული ჩხირი გამოიღო, მაგრამ ლოდინისა და შიშისაგან გონება-დაფანტულ მოხუცს, ყალიონის მაგივად ჩხირი ჩაეღო პირში. მოხუცმა გაიღიმა სცადა, მაგრამ კბილები დაკრეჭა მხოლოდ.

— თქვენ იცინით, პან, — სთქვა წითურმა: — თქვენ იცინით, მე კი ეს ბერიკაცი რაღაცა არ მომწონს! აი სულ მეჩერებიან და არ მომწონს!

— ალბათ ზოგი რამე კარგად ვერ გადამილა და მისმა დარდმა გამოაშტერა,— გაიცინა პაპავეცმა და ქვაბი სამხლოგინეზე შემოდგა.

ყველანი შემოესხდენ. ნაგაზი კუდს აქიაქიებდა დ სტუმრებს თვალებში ჩესცინოდა. პაპავეცმა კოვზება და პურის ნაჭრები ჩამოარიგა. ერთი კოვზი რუხლოსაც გაუწოდა.

— თქვენ მიირთვით, მე ეს-ეს არის ვისადილე, — უთხრა მოხუცმა: — ვისადილე, — მაშინვე გაიმეორა, რადგან პირველად სიტყვის მაგივრად ხრიალი ამოსხდა.

— სული რომ გხდებოდეს, წყალს არ მოგაწოდებენ!

— ან ისეთ რამეს მოგაწოდებენ, შუაცეცში დედის რაც არ შეგარებან! — ჩაურთო მ

ჩამოსხმულია ბრინჯაოს ძეგლი ცნობილი ფერმერის ფრანსუა ვილენის ქანდაკებით

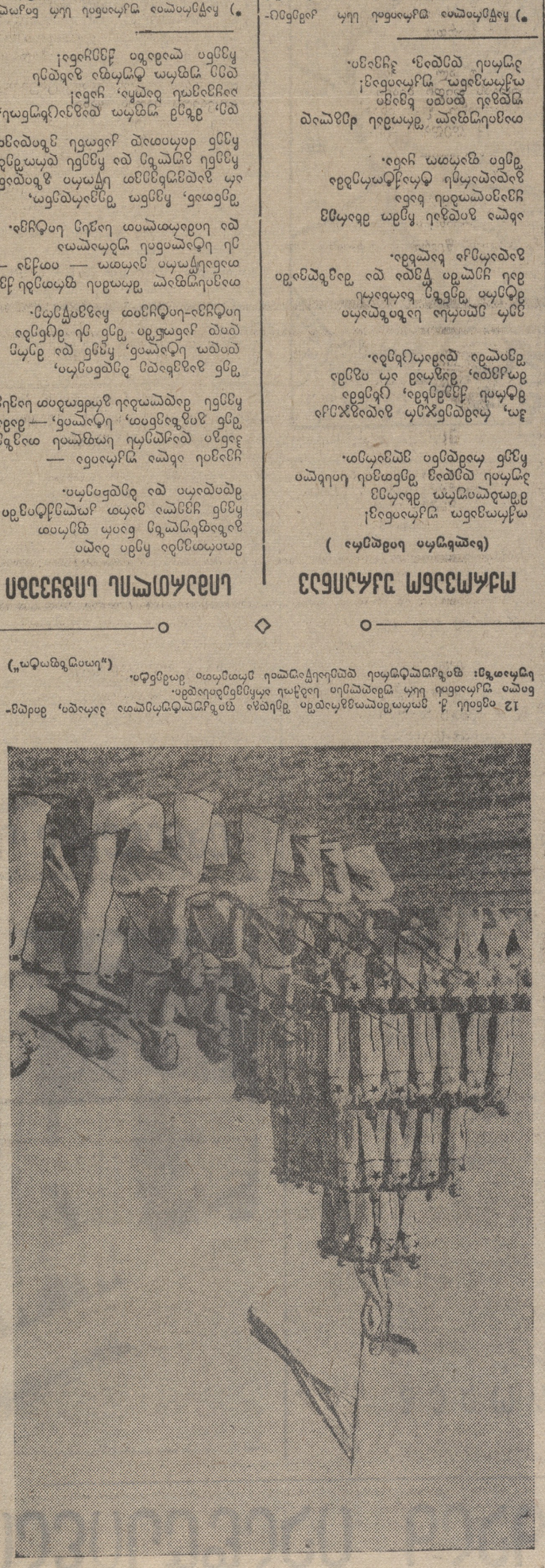

ლიმოჟი (საფრანგეთი), 23 ივნისი (სატელეფონო). ლიმოჟის ცენტრალურ მოედანზე, ბრინჯაოს ძეგლის ფონზე, ფერმერი ფრანსუა ვილენი ცოლ-შვილთან ერთად ფოტოსურათებზე გადაიღებინებს თავს. ეს ძეგლი ქალაქის ხელისუფლებამ ფრანსუა ვილენის ხსოვნას მიუძღვნა. ავტორია ქანდაკი ალენ ბუასელიე.

ფრანსუა ვილენი ცხოვრობდა ლიმოჟის მახლობლად, სოფელ ლა ვილატში. ის ფლობდა 2,5 ჰექტარ მიწის ნაკვეთს, სადაც ამზადებდა ფერმერული ნაწარმის ცნობილ ჯიშებს. ფრანსუა ვილენი გარდაიცვალა 1986 წლის 1 ივნისს.

ძეგლის ავტორი ალენ ბუასელიე ამბობს: „ფრანსუა ვილენი ჩემთვის იყო ადამიანი, რომელიც ყოველდღე ეწეოდა ფიზიკურ შრომას. ის ბევრს მოგზაურობდა, ხვდებოდა ხალხს, ეცნობოდა მათ ცხოვრებას. ამიტომ ძეგლზე ის ასეთი ბუნებრივი და ბუნებასთან ახლოს მდგომი გამოვიდა“.

ფრანსუა ვილენის ქანდაკების ჩამოსხმა ლიმოჟის ფერმერებმა ფრანკის ფრანკით დააფინანსეს.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ

ᲛᲐᲒᲘᲡᲣᲠᲘ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲔᲑᲘ, 24 ივნისი (სატელეფონო). ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაზე ახალი მაღაზია გაიხსნა. ის ეკუთვნის ჩვენს მეგობარს ნინო ბერიძეს. ნინო ბერიძე ადრე ქიმიის მასწავლებელი იყო. ის ბევრი წელი ასწავლიდა ბავშვებს ქიმიის საიდუმლოებებს. ახლა ნინო ბერიძე ბავშვებს ყიდის ტკბილეულობას. ნინო ბერიძის მაღაზიაში ბავშვები ყოველთვის ბევრნი არიან. ისინი ნინო ბერიძეს ეუბნებიან: „ნინო მასწავლებელო, ერთი კილო ნუშიანი შოკოლადი მომეცით“, „ნინო მასწავლებელო, ნახევარი კილო ნამცხვარი მომეცით“. ნინო ბერიძე ყველა მათგანს ისე ეპყრობა, როგორც ადრე, როცა ისინი მისი მოსწავლეები იყვნენ. ნინო ბერიძე ამბობს: „ბავშვებს ტკბილეულობა ძალიან უყვართ. ამიტომ ჩემი მაღაზია ყოველთვის სავსე იქნება ტკბილეულობით“.